

NOVEMBER – DECEMBER 2020
STEVILKA – NUMBER 6
LETO – YEAR 69

Print post publication number
100004295

Misli november – december 2020

Vsebina

- 3 Spoštovani in dragi rojaki
- 5 Rojstvo Jezusa Kristusa
- 6 Izpod Triglava
- 10 Vaši darovi
- 11 Slovenian Mission Sydney
- 19 Polovinke
- 22 Slovenian Mission Adelaide
- 26 Dominik Bizjak, pesmi
- 27 Ta Pametni odneha
- 28 Zid jeze
- 29 Slovenian Mission Melbourne
- 34 Iz kraljičine dežele – Queensland
- 36 Razmišljanja
- 38 Živalske zgodе in nezgode
- 40 Triglav Mounties Group
- 44 HASA NSW letni občni zbor za leto 2020
- 46 Matica pokojnih

Slike na straneh 3, 4, 5, 36 in 37 je naslikal Harry Van De Laak, po poklicu frizer. Mladi umetnik je vnuk Helene Leber.

Angelci stopajo
p. Krizostom Sekovanič

Angelci stopajo skozi nebesa.
Vsa razsvetljena je rajska zavesa.
Jezuška spremljajo, pesmi pojó,
v drobnih ročicah lučke neso.

V Betlehem plavajo angelci zlati.
Jezuška vodijo v hlevček na trati.
Jezuška molijo, mir mu žele,
v jaslice borne ga polože.

Romajmo v Betlehem s srčecem vnetim
in pridružimo se angelčkom svetim.
Tam poklonimo se Jezušku vsi,
da blagoslov nam svoj podeli.

Spoštovani in dragi rojaki!

Wilhelm Muhs je zapisal: »Preteklost nam ne pripada več, kdo ve, ali prihodnost bo; edina pretanjena rezina časa, ki nam je dana in jo moramo napolniti z zasljuženimi dejanji, je sedanji trenutek.« Spet stopamo v novo cerkveno leto (začnemo ga s prvo adventno nedeljo, letos 29. novembra). Upam, da z novo močjo in elanom, saj nas je v Avstraliji »teta Corona« skorajda nehala obiskovati. Verjamem, da je bil prestali čas poln notranjih bojev, ugibanj, sumničenj ... In verjetno tudi podarjen za kaj bolj pozitivnega od prej naštetega. »Čas je prepočasen za tiste, ki čakajo, prehiter za tiste, ki se boje, predolg za tiste, ki žalujejo, prekratek za tiste, ki se veselijo, toda za tiste, ki ljubijo, je neskončen,« je zapisal Henry van Dyke. Zato si vzemimo čas ter ljubimo, in to veliko bolj z dejanji kot pa z besedami.

Pred nami so prazniki. S hvaležnostjo za dar življenja in prijateljstva je božični čas tudi čas obdarovanja. Že pred božičem prinese darove sv. Miklavž, potem pride Božiček in na koncu še dedek Mraz. Otroci, majhni in veliki, imajo res srečo, da smo te dobre može, ki so včasih tekmovali in se spodrivali, zdaj kar vse obdržali. Dobrih mož, ki prinesejo darila, ni nikoli preveč. Toda ti dobri možje so pravzaprav samo poštarji. Darila moramo kupiti mi in jih naprositi, da jih poneßejo tistim, katerim smo jih namenili. Tako se ta decembrski čas spreminja v čas nakupov in trgovci si manejo roke. Na račun komercializacije božiča je bilo izrečenih že veliko pikrih pripomb. Vse je odvisno od tega, kako jemljemo stvari. Lahko jih obrnemo tudi v dobro. Obdarovanje je samo površina, ki jo vidimo. Odločilen pa je namen in smisel, ki ga damo tem dejanjem. Pravi smisel ima darilo samo takrat, če želimo z njim izraziti hvaležnost, prijateljstvo ali solidarnost. Prvo

in največje darilo smo samim sebi. Naše življenje je dar, saj si ga nismo zaslužili, pa tudi odslužili ga ne bomo. Dar so sposobnosti, s katerimi uspevamo v življenju, velik dar je zdravje, če ga imamo, nič manjši dar ni dobra vzgoja, ki nas usposablja za srečno in uspešno življenje. Posebno velik dar so soljudje, ki nas osrečujejo. Vseh teh darov se ne da kupiti, denar tukaj ne šteje. Pa so vendar to najpomembnejši darovi v našem življenju in jih uživamo vsak dan, ne samo ob praznikih. Zato se jih vedno veselimo in smo zanje hvaležni. Vse je milost, se pravi nezasluženi dar. Kjer je dar, je tudi darovalec. Če ni dobrega in ljubečega srca, tudi daru ni. Dar je znamenje, da nas ima nekdo rad. Tudi tisti, ki nam je podaril vse, predvsem pa nas je podaril nam samim, nas ima neskončno rad in je naš prijatelj. Na koncu nam je podaril tudi samega sebe. To je božično sporočilo in zato so angeli peli: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem.« Samo darujoča ljubezen ustvarja mir, ker ne pozna tekmovalnosti in ne zavisti. Sporočilo o miru je tako neločljivo

Misli Thoughts – Božje in človeške – Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Simon Peter Berlec OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Tehnični urednik (Production Editor) in računalniška postavitev: p. David Šrumpf OFM, Kew | Naročnina, darovi in naslovi: Angelca Veedetz | Stalni sodelavci: p. David Šrumpf OFM, p. Darko Žnidaršič OFM, Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Cilka Žagar, Katarina Mahnič | Skupina prostovoljev v Kew pripravi Misli za na pošto. | Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | E-mail: slomission.misli@gmail.com | Naročnina za 2020 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije (letalsko) 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjeništvo za MISLI imajo slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljenе članke odgovarja avtor| Tisk (Printing): Distinction Press, Simon Kovacic, Melbourne. E-mail: simonkovacic@gmail.com Misli na spletu: Florjan Auser <https://www.glasslovenije.com.au>. Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

vtkano v božično praznovanje. Zato vsakemu posebej, ki berete te vrstice, za božične praznike želim, da bi doživeli vso lepoto priateljstva, dobrote in miru. Želim, da bi svoje življenje dojemali kot dar. To še posebej želim tistim, ki vam je te dni iz tega ali onega razloga hudo in vas breme življenja teži. Želim vam upanja in zaupanja, kajti božič nam z rojstvom Boga med nami sporoča, da bo imelo zadnjo besedo v našem življenju Božje priateljstvo, ki je namenjeno vsakemu od nas. Želim vam tako močne vere v zmago Božje in človeške dobrote, da zaupanje vanjo ne bo zamrlo v vašem srcu noben dan prihajajočega leta, ampak vas bo napolnjevalo z neizčrpano voljo ter veseljem do življenja in prizadevanja za vse, kar je resnično, dobro in lepo.

p. Simon Peter Berlec

*Kaj naj ti damo za rojstni dan,
nebogljeno božje in človeško dete?
Vsak ti naj da, kar zmore in kar ima.*

*Tisti, ki zna peti, ti naj poje,
veseli ti naj darujejo smeh,
žalostni naj ti podarijo solze,
prestrašeni ti bodo prinesli strah,
učeni se bodo pripeljali z znanjem,
pomembni bodo prileteli s slavo,
otroci se bodo s teboj igrali,
stari ti prinašali jagnjeta tvojih let,
bolni bodo pritovorili križe bolezni,
zaljubljeni svoje ognje
in ovdoveli svojo samoto.*

*Vsakdo ti bo kaj daroval,
jaz pa sem v zadregi,
ker sem trenutno brez vsega;
zato, če ti ni odveč,
ti ponudim kar sebe!*

p. Pavle Jakop

Rojstvo Jezusa Kristusa

Prežemajo me posebna čustva. Pričakovanje in rojstvo Jezusa Kristusa budi v meni milost, dobroto, ljubezen, mir. Zame je, in mislim, da tudi za vsakega od nas, poseben čas. Čas, ko razmišljamo o Sveti družini, o svoji družini, čas, ki izpolni naše domove z mirom, pričakovanjem. Rojstvo Božjega Sina je izpolnitve obljube. Je upanje, pot in odrešitev v novo, večno življenje. Molim rožni venec. Tečejo mi misli ob Devici Mariji, z njo sem v tretjem Veselem delu – ki si ga Devica rodila. Dolga, utrujajoča pot, zima, približuje se čas. Sorodniki so nezaupljivi in jih ne sprejmejo pod svojo streho. Devici Mariji sta potrebna samo samota in mir. Jožef ljubeznivo skrbi zanjo. Našel je kotiček v planini za ta čudoviti trenutek. Zapuščeno pastirsko kolibo z votlinou v skali je ogreval ogenj in luč je bila z njimi. Tu so bili vznemirjeni angeli, vse nebo. Zaskrbljenost je minila, zavladal je mir in vse je bilo v pričakovanju. Rojstvo. Rojstvo Božjega otroka. Svetloba se je razlila po Zemlji, osvetlila in navdahnila vse ljudi. Spokojni mir je zadrhtel v Sveti noči. Razlega se samo angelsko petje, tišina.

Velika skrivnost je rojstvo otroka. Podarjena nam je milost, da se veselimo od samega spočetja do rojstva, vse njegovo odraščanje. Čudežno je rojstvo otroka. Ko zajoče to nemočno bitjece, ko je pred tabo novo življenje, sta zanesenost in radost nepopisni. Pozabljene so vse skrbi, tegobe in bolečine. Bitje, ki te rabi, te ljubi, je del tebe. Ob sami misli vzdrhti srce v ljubezni pred takšno veličino Božjega stvarjenja. Vsak otrok je Božji dar. Vedno znova nas presenečajo, so nova radost, iskrena ljubezen. Negujemo jih, omogočimo jim vse, kar je v naši moči. Na žalost so otroci ob vsem tem prevečkrat prepuščeni sami sebi. Obsipamo jih z igračkami, risankami, z vso navlako, a so v bistvu sami. Ljubezen ne prihaja od stvari, ljubezen prihaja iz srca. Otroci nas razveseljujejo s svojo iskrenostjo, prisrčnostjo, s čisto ljubeznijo, ki jo nosijo v sebi, dokler je odrasli ne pokvarimo. Pokažemo jim napačne življenjske vrednote, najprej v količini in vrednosti igračk, potem v oblačilih. Jaz imam, ti pa nimaš. Jaz sem bogat, ti pa ne. Ne, ne dam ti. Vzgojili smo egoizem, vrednost prestiža in ljubezen do sebe. Toda otrok, pa tudi odrasel človek, hrepenita po ljubezni. Ni dovolj, da si je samo deležen, moraš jo tudi deliti. Samo ko ljubezen delimo, smo resnično izpolnjeni in nas osrečuje. Čas neopazno leti mimo nas. Naenkrat je pred nami otrok, ki nas je prerastel, čez kakšno leto mladenič, dekle. Matura, diploma, in že so tu vnuki. Takrat se mogoče uspemo pogledati v ogledalo in zgroženi uvidimo, da smo zamujali življenje, vso radost in ljubezen, ki nam ju je podelil Gospod, dokler smo tekali za nepotrebnimi stvarmi. Velika je radost družine, ko si njeni člani med seboj delijo težave in veselje, ko drug drugega tolažijo, se drug drugega veselijo. Družina raste v ljubezni s pomočjo Božje ljubezni in milosti. Kaj ni to najlepša rast ljubezni?

Devica Marija drži Božjega otroka v naročju in nežno ga, Milostna, položi v jaslice.

Marija Brunsko

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

ZNOVA RAZGLAŠENA EPIDEMIJA

Vlada je z 19. oktobrom za mesec dni na območju celotne države razglasila epidemijo nalezljive bolezni covid-19. Predsednik vlade Janez Janša je pred tem državljanom prosil, naj z odgovornim obnašanjem pomagajo zdravstvu v bitki za življenja. Kot je dejal, smo vsi utrujeni od bitke s koronavirusom, a pred nami ni prepad, v katerega bomo zanesljivo padli, temveč izziv, ki ga bomo skupaj premagali. Da se razmere glede novega koronavirusa zaostrujejo, je v javnem pismu sodelavcem in javnosti med drugim opozoril generalni direktor Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana Janez Poklukar. Nekaj dni zatem je vlada znova zaostrila ukrepe, ki so podobni kot v spomladanskem valu epidemije. Zaprle so se trgovine z nenujnim blagom, omejitev zbiranja več kot šestih ljudi, prepoved gibanja med občinami, razen v nujnih primerih ... Vlada je delodajalcem prosila, naj povsod, kjer je mogoče, organizirajo »delo od doma«. Po jesenskih šolskih počitnicah, znanih kot »krompirjeve počitnice«, so osnovnošolci ostali še en teden doma, srednješolci pa so imeli pouk na daljavo. Teden zatem so se jim na ta način pridružili tudi osnovnošolci. V vrtcih poskrbijo le za tiste otroke, katerih starši nimajo možnosti, da bi kdo od domačih poskrbel zanje.

DRUGI VAL EPIDEMIJE

V drugi polovici oktobra je število na novo okuženih hitro naraščalo in zadnje dni večkrat preseglo 2000 na dan. Raslo je tudi število smrtnih žrtev; 31. oktobra jih je bilo 25, četrtega novembra pa celo 30. Število bolnikov v bolnišnicah je v prvih dneh novembra preseglo tisoč. Do 5. novembra 2020 je bila v Sloveniji potrjena okužba pri skoraj 43.000 ljudeh, od tega je bilo vsaj polovica aktivnih, skupno število umrlih pa 497. V nasprotju s prvim valom,

so se okužbe najprej širile med mladimi in srednjo generacijo, a z naraščanjem števila obolelih se je virus znova začel širiti med starejšimi, kjer je smrtnost precej večja.

VSI SVETI IN VERNE DUŠE 2020

Ob razglasitvi epidemije so slovenski škofje znova odpovedali vse maše z ljudstvom. Na praznik vseh svetih in dan spomina na

Plečnikove Žale

verne rajne, 2. novembra, ni bilo običajnih molitev v cerkvah in na pokopališčih. Duhovniki so sami blagoslovili grobove, zvečer pa so se po vsej Sloveniji oglasili zvonovi in vabili vernike, naj molijo za rajne v domačem krogu. Nadškof Stanislav Zore je v kapeli nadškofije molil vse štiri dele rožnega venca; molitvi so se prek Radija Ognjišče in spleta lahko pridružili vsi, ki so že leli. Posamični obiski grobov so bili dovoljeni, a le na območju domačih občin. Skrbniki grobov pa so za praznike lahko oskrbeli grobove tudi drugod.

DAN POSTA IN MOLITVE

ZA PRENEHANJE EPIDEMIJE

Slovenski škofje so katoličane in tudi druge ljudi dobre volje povabili, da v petek, 6. novembra, molijo in se postijo za prenehanje epidemije. Zapisali so, da so naši predniki na velike preizkušnje vedno odgovarjali

z ljubeznijo do bolnikov in poglobitvijo vere. Molitev in post naj bosta tudi izraz solidarnosti z bolniki in njihovimi družinami ter znamenje podpore zdravstvenim delavcem pri premagovanju te bolezni. Tiskovni urad Slovenske škofovsko konference je že pred tem objavil podatke o duhovnikih, ki so oboleli za covidom-19. Konec oktobra sta bila dva duhovnika v karanteni, šest okuženih v samoizolaciji, škof Franc Šuštar se je zdravil v bolnišnici (nekaj dni zatem so ga odpustili), župnik na Primskovem Franc Godec pa je zaradi covida-19 umrl. Škofje so ob tem vernikom priporočili Molitev za zdravje v času epidemije novega koronavirusa:

Oče usmiljenja in tolažbe,
tvoj Sin Jezus Kristus
nam je s križem pokazal vrednost
trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestrám,
ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.
Nakloni jim izboljšanje zdravja,
njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.
Vsem zdravstvenim delavcem daj moč
in zdravje,
da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,
raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili
uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,
da bomo rešeni bolezni
in se ti bomo mogli s twojo Cerkvio
zahvaljevati.

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov
– prosi za nas.

Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni
– prosi za nas.

Vsi božji svetniki in svetnice
– prosite za nas.

PROTIVLADNI PROTESTI

PRERASLI V NASILJE

Med prazniki (dan reformacije, vsi sveti, verne duše) so se v poštnih nabiralnikih v večjih mestih ter za brisalci avtomobilov na ulicah in parkiriščih znašli letaki z vsebi-

no: 5. november 2020, vsi pred parlament ... Vlada prihajamo! Odnesli vas bomo! ... Taki in podobni pozivi so krožili tudi po spletu. Kljub prepovedi gibanja – ta dan je za covidom-19 umrlo 30 ljudi – se je na protivladnem protestu zbral približno 500 ljudi, med katerimi so bile tudi nasilne skupine, ki so v policiste metale pirotehniko, granitne kocke in druge predmete. Ranjenih je bilo več deset ljudi, med njimi huje fotoreporter in policist, nastala je gmotna škoda. Po besedah notranjega ministra je del izgrednikov prišel iz kriminalnega podzemja, del pa tudi iz navijaških skupin. Policiji je zvečer uspelo vzpostaviti red. Naslednji dan so vsi po vrsti obsojali nasilne proteste. Oglasili so se tudi organizatorji petkovih »kolesarskih protestov«, čeprav so mediji vseskozi zatrjevali, da so ti protesti spontani in neorganizirani. Zapisali so, da nimajo nič z nasilnimi protesti in da so se ob epidemiji začasno odmaknili od množičnega zbiranja, saj želijo odgovorno prispevati k reševanju stanja. Petkove proteste sicer že od februarja bolj ali manj javno podpira tudi levi politični pol, ki želi na vsak način spodnesti vlado Janeza Janše in se vrniti na oblast. Precej časa so z njimi dokaj odkrito simpatizirali tudi večinski mediji. Mnogi se sprašujejo, zakaj je prišlo do nasilja? Dokaj zgovoren je eden od zapisov na družbenem omrežju: »Pol leta ste hujskali mularijo, sedaj pa nočete vnovčiti svojih zaslug? Tile huligani so bili precej gotovo tudi na dosedanjih petkovih protestih, samo da so bili v manjšini. Sedaj ko so kaviar socialisti ostali doma, pa so na ulici ostale samo borbene enote.«

ODZIV KOMISIJE PRAVIČNOST IN MIR

V Komisiji Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci so odločno obsodili nasilne proteste v središču Ljubljane. Obsojajo pa tudi vsako neposredno in posredno spodbujanje k takšnim dejanjem. Ko večina državljanov spoštuje ukrepe in tako varuje zdravje sebe in drugih, so

takšni protesti skrajno brezobzirni in žaljivi do vseh, še posebej do zdravstvenega osebja in žrtev epidemije, so zapisali. V komisiji se zavzemajo za svobodo izražanja brez uporabe nasilja in na način, ki v danih razmerah upošteva navodila za omejitev epidemije. Državnim organom pri tem izrekajo priznanje in hvaležnost za njihovo učinkovito posredovanje ter jim izražajo podporo pri zagotavljanju zakonitosti, reda, varnosti in miru v državi.

SV. HIERONIM, NOV ZAVETNIK KOPRSKE ŠKOFIGE

Konec septembra je v koprski stolnici potekala slovesnost razglasitve svetega Hieronima za zavetnika škofije. Vodil jo je apostolski nuncij nadškof Jean-Marie Speich. V pridi je spomnil na pomen svetnikov ter dodal, da se moramo vsi v vsakdanjem življenju truditi, da bi dosegli svetost. Koprski ordinarij škof Jurij Bizjak je ob tem povedal, da so pri pripravi novega bogoslužnega koledarja za škofijo ugotovili, da sveti Jožef delavec, ki so ga leta 1967 imenovali za glavnega zavetnika tedanje administrature Slovensko primorje, nikoli ni bil formalno potrjen. Odločitev za novega zavetnika je sopadla s 1600. obletnico smrti svetega Hieronima. S tem so se poklonili cerkvenemu učitelju, ki so mu na tem območju posvetili kar šest cerkva, na škofijo pa je vezano tudi Hieronimovo rojstno mesto Stridon, ki je ležalo na poti med Oglejem in Emono. Slovesni praznik glavnega zavetnika škofije se po vseh župnih odslej praznuje na njegov god, 30. septembra.

NOVI MINISTER ZA KMETIJSTVO

Po odstopu Aleksandre Pivec je vodenje Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano 15. oktobra prevzel dosedanji državni sekretar Jože Podgoršek. Napovedal je, da se bo zavzemal za krepitev samooskrbe s kmetijskimi proizvodi, zagotavljanje varne hrane in učinkovito

črpanje evropskih sredstev. Poudarek želi nameniti tudi trajnostnemu razvoju. Podgoršek, ki so ga za ministra predlagali v stranki DeSUS, se je rodil marca 1974.

Končal je srednjo kmetijsko šolo Grm in študij nadaljeval na biotehniški fakulteti, kjer je po diplomi doktoriral s področja agrarne ekonomike. Pozneje je bil zaposlen na že omenjenem zavodu Grm, nazadnje kot dekan Visoke šole za upravljanje podeželja. Marca 2015 je postal prvi varuh odnosov v verigi preskrbe s hrano, septembra 2018 pa je nastopil funkcijo državnega sekretarja na kmetijskem ministrstvu.

SPOMINSKA SLOVESNOST NA TEHARJAH

V Spominskem parku Teharje vsako prvo nedeljo v oktobru pripravijo spominsko slovesnost za žrtve medvojnega in povojnega nasilja. Zaradi epidemije in strogih zaščitnih ukrepov letos to ni bilo mogoče. Vsi, ki so se žeeli pokloniti spominu na umrle, so se zbrali v župnijski cerkvi na Teharjah. Maševel je upravitelj celjske škofije Rok Metličar, ki je za izhodišče svojega razmišljanja vzel besede »Bodi, domovina, naša mati. Oče, odpusti jim.« Pri maši so molili tudi za spravo in mir v našem narodu. Po njej je zbrane nagovoril Markos Jerman, ki utira pot spravi tudi s svojimi vitraži, ki krasijo že mnoge naše cerkve in

kaple. Spomnil je, da je v mesecih, ko je svet z grozo odkrival strahote Auschwitza in drugih nacističnih taborišč, teharsko koncentracijsko taborišče začelo svoje zločinsko poslovanje. Opuščeno nemško kasarno je nova revolucionarna oblast uporabila za poslednje zbirališče tistih, ki so obtoženi izdajstva in kolaboracije

moralni umreti. »Na nas je, da ne pozabimo na vse te ljudi brez imena, ki so tukaj in na mnogih krajih po Sloveniji z molitvijo na ustnicah premladi odhajali v smrt. Danes arheologi odkrivajo to, kar so ideologji dolga desetletja skrivali, v zdomstvu pa smo vseskozi vedeli. Zgodovine ne moremo spremeniti. Zgodovino moramo šele spoznati,« je še dejal Jerman.

NOVI ŠKOF ZA GRŠKOKATOLIŠKE VERNICE V SLOVENIJI

Papež Frančišek je na praznik Marijinega rojstva za novega škofa za katoličane vzhodnega obreda v Sloveniji, na Hrvaškem ter Bosni in Hercegovini imenoval Milana Stipića, ki je od marca 2019 opravljal nalogu apostolskega administratorja križevske eparhije. Slovesnost posvečenja je bila 17. oktobra 2020 v stolni cerkvi Presvete Trojice v Križevcih. Novemu škofu je čestitko poslal tudi predsednik Slovenske škofovske konference nadškof Stanislav Zore in mu v imenu Cerkve v Sloveniji zaželel obilo blagoslova pri delu. Grškokatoliški verniki v Sloveniji imajo svoji župniji v Metliki in

Dragah pri Suhorju v Beli krajini. Med njimi je pred prihodom v Avstralijo nekaj časa deloval tudi p. Janez Tretjak.

OB 100. OBLETNICI KOROŠKEGA PLEBISCITA

Dežela Koroška se je letos na poseben način spomnila 10. oktobra 1920, ko je bil izveden koroški plebiscit. Ta dan je za Avstrije praznik, za Slovence v tej deželi pa dan spomina in prizadevanj za uresničitev pravic, ki jim kot manjšini pripadajo. Niz prireditev ob stoletnici se je začel na predvečer obletnice s proslavo pri vojvodskem prestolu na Gospovskevem polju. Med govorniki je bil predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev Valentin Inzko, ki je povezal simboliko kraja s pogledom v prihodnost. »Vse, kar delamo, delamo za naslednje rodove,« je dejal Inzko. Jubilej se je nadaljeval z jutranjim dvojezičnim ekumenskim bogoslužjem v celovški stolnici. Krški škof Jože Marketz je ob izbrani božji besedi spregovoril tudi o hvaležnosti do vseh, ki so skozi stoletje ohranjali slovenski jezik, kulturo in vero med rojaki na Koroškem. Sledila je slavnostna seja deželne vlade in deželnega zbora v dvorani grbov in na dvorišču deželnega dvorca. Nagovore vidnih predstavnikov obeh narodov, kjer se je pokazala različnost, pa tudi pripravljenost na iskanje skupnih poti, je bogatil pester kulturni program, kjer je izstopala slovenska pesem. Poseben ton sta slovesnosti dala predsednika sosednji držav Borut Pahor in Alexander Van der Bellen. Pahor je opozoril, da so bile obljube in zaveze do koroških Slovencev v marsičem izpolnjene, v mnogočem pa še ne. Avstrijski predsednik pa se je v slovenščini opravičil za krivice in zamude pri uresničitvi njihovih ustavnih pravic. Kot je še dodal, so Korošice in Korošci veliko dosegli. Po njegovih besedah so zaceljene nekatere odprte rane, Koroška pa je ubrala pot sprave. Ob tem je pozval k manjšinski politiki, ki bo ustrezala sedanjim pogojem življenja in potrebam.

NA TRGU SV. PETRA

SPET BOŽIČNO DREVO IZ SLOVENIJE

Na trgu pred vatikansko baziliko bodo 11. decembra postavili jaslice in prižgali luči na božičnem drevesu, ki spet prihaja iz Slovenije. Prvič je smreka iz kočevskih gozdov krasila Trg sv. Petra za božič 1996. Prižiganje luči je sovpadlo z zahvalnim romanjem za papežev obisk maja istega leta, ki se ga je udeležilo štiri tisoč Slovencev. Naša država je že pred leti dala pobudo, da bi trg znova krasilo slovensko božično drevo in v Vatikanu so jo sprejeli. Če bo šlo vse po načrtu, bo Slovenija priskrbeila 30 metrov visoko smreko, ki simbolno predstavlja 30. obletnico plebiscita o samostojnosti in neodvisnosti države. Na slovesnosti ob prižiganju luči je predviden krajši program, ki bo predstavil našo domovino, pa tudi bližnje predsedovanje Slovenije Svetu Evropi.

APOKRIF ALOJZA REBULE

Ob drugi obletnici smrti pisatelja Rebule, 23. oktobra, je bila v župnijski cerkvi na Opčinah pri Trstu obletna maša. Tej je sledila predstavitev njegove zadnje knjige z naslovom *Apokrif*, ki je posmrtno izšla pri založbi Mladika. Delo, ki govorji o smislu življenja, o onostranstvu, trpljenju in zlu v svetu, božjem usmiljenju in božji ljubezni do človeka ter stvarstva, je nastajalo v času, ko je Rebula že izgubil ostrino vida, ne pa tudi ostrine duha. Poglavlje za poglavjem je sestavljal v glavi in narekoval, saj

sam ni več pisal. Rebula je že na prelomu stoletja objavil knjigo *Intervjuji o Prihajajočem*, v kateri se pogovarja s tistimi, ki so Jezusa srečevali v času njegovega javnega delovanja, do apostola Pavla, ki se ga je Gospod dotaknil na poseben način. V *Apokrifu* pa gre za »evangelij po Rebuli«, v katerem avtor z globoko vero in spoštljivostjo razkriva svoj pogled na Jezusovo življenje. O delu so med drugim spregovorili avtor predgovora Ivo Jevnikar, p. Edvard Kovač, ki je bil tesno povezan s pisateljem v zadnjih letih njegovega zemeljskega bivanja, in Milček Komelj s Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Rebulov *Apokrif* je opremljen z reprodukcijami slik, ki so nastale na likovnih kolonijah Umetniki za Karitas.

**Iz Slovenije sta se oglasila
p. Ciril in Marija,
ki bralcem Misli želite
vesele božične praznike
in žegen Božji v novem letu 2021.**

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: 440 \$: Alenčica Read; 200 \$: Lojze Kovačič; 100 \$: Betty Čeligoj; 40 \$: Irene Grassmayr, Alojz in Joža Jakša, Cilka Zagar (namesto cvetja na grob za Cvetka Falez), Milan in Marta Ogrizek, Ema Kowalski; 30 \$: Joseph Kapusin, Justina Miklavec; 25 \$: Anka Brgoč; 10 \$: Jadranka Rutar, Janez Jernejčič, Frank Pavzin, Veronika Smrdel-Roberts, Milena Birsa; 5 \$: J. Tostovrsnik.

ZA MISIJONE: \$40: Feliks & Metka Grandovec. **ZA P. PEDRA OPEKA:** 400 \$: N. N.; 300 \$: N.N., N.N.; 150 \$: N. N. **ZA P. STANKA ROZMANA:** 150 N. N.

Slovenian Mission Sydney

ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
p. Darko Žnidaršič OFM
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: slomission.sydney@gmail.com

DOBRI SOPOTNIKI NA POTI V PRIHODNOST

Pred 100 leti se je v vasi Grmada pri Trebnjem rodil ljubljanski nadškof, metropolit msgr. dr. Alojzij Šuštar (1920–2007). Čas službovanja velikega nadpastirja je bil prelomni čas, ko je tudi naš nadpastir odločilno pripomogel, da smo Slovenci dosegli svoj veliki sen in bili resnično »enega srca in duha« (prim. Apd 4, 32); da smo pred tridesetimi leti izglasovali in začeli ustvarjati novo knjigo življenja – samostojno državo Slovenijo.

Vsako leto prvi teden oktobra obhajamo Teden za življenje. Geslo letošnjega tedna je želja zasluznega nadpastirja in vsakogar od nas: »*Da bi si bili dobri sopotniki na poti v prihodnost.*« (dr. Alojzij Šuštar)

Nekaj misli: »*Clovek je bitje, ki je na poti. Na poti uresničevanja življenjskega smisla, cilja, upanj in sanj. Na tej poti so človeku dani drugi kot sopotniki. Na tej poti tudi sami iščemo druge. Učimo se živeti drug z drugim. Učimo se živeti za Drugega. Kakor pšenični klas.*«

Duhovna dediščina znamenitega Slovenca zelo aktualno nagovarja vse nas, ki živimo v skupni deželi pod Triglavom in na vseh straneh sveta. Nadškof Alojzij Šuštar je bil »*kakor velik pšenični klas, iz katerega se na vse strani vsipajo zrna za novo rast*« (msgr. Alojz Uran, nadškof).

MED NAMI JE BILO ...

V naši pomladi še vedno molimo, upamo, pričakujemo, da se bodo razmere po razširjeni epidemiji čimprej normalizirale. Bogu smo še posebej hvaležni za vsak Gospodov dan, ko pridemo k naši Božji službi, dvorana pa je, razen za kakšen sestanek, še zaprta. V juliju smo se srečali člani pastoralnega sveta, v oktobru, na praznik sv. Frančiška, pa sotrudniki arhivske organizacije HASA NSW. Tudi tam je »zetev velika, delavcev pa malo« (Mt 9, 37). Leto Gospodovo 2020 bo šlo kmalu v zgodovino, z njim pa mi in še nekaj naše dediščine in arhivskega gradiva. Ta dediščina je tista, ki kliče in nas zavezuje, kot ljudje klicemo drug drugega k sodelovanju in soodgovornosti, k veri, upanju, ljubezni.

Žegnanjsko nedeljo, 27. septembra, smo praznovali s praznično sveto mašo na

**P. Darko in Marija Godec
na očetovski dan**

dangelov Mihaela, Gabrijela in Rafaela in blagoslovom zakoncev. Naši jubilanti

so: **IVO IN TEJA BAVČAR (60), FRANC IN FRANCKA MRAMOR (60), CIRIL IN FRANCKA JAMŠEK (55), JOŽE IN OLGA LAH (50 let januarja), HENRY IN MIRIAM STARIH (35), FRANK IN JUDITA SKUBLA (25).**

Čestitamo tem in še drugim! Zaradi bolezni in dejanskih razmer so se nekateri opravičili, hvaležnost Bogu in priprošnje Marije in naših zavetnikov pa ostajajo.

Praznik vseh svetih, 1. november, smo obhajali letos v Merrylandsu, ker so v Rookwoodu zaradi virusa covid-19 vsa bogoslužja odpovedana in tudi srečanja omejena.

Za obisk pokopališča, molitev za rajne ter udeležbo pri

prazničnem bogoslužju Cerkev naklanja popolni odpustek. Apostolska penitenciarija v Rimu je zaradi razmer po koronavirusu odločila, da ta odpustek lahko prejmemo ves mesec november. Za prejem odpustka, ki ga lahko namenimo našim rajnim, molimo Oče naš, Zdrava Marija in Slava Očetu po namenu sv. očeta, ter izpovemo vero.

SYDNEY - MERRYLANDS SV. RAFAEL

ZAHVALNA NEDELJA: Praznik zahvale je dan hvaležnosti in zahvaljevanja, vendar ne samo za letino in pridelke, ki jih je (bo) dala narava (pri nas je zdaj pomlad), ampak tudi za druge darove, npr. za spoznanje, svobodo, dobroto, dom, čas, vero. Zahvala zajema vse naše življenje – vse, kar smo in kar imamo. Letos doživljamo tudi težko preizkušnjo virusa covid-19. Napor, žrtev, odpoved in preizkušnje nas globoko zaznamujejo in oblikujejo v močnejše,

pogumnejše in bolj dovezne drug za drugega. Prepričan sem, da bomo to sčasoma spoznali, ostali odprtega srca, spoznali Božjo voljo in veliko priložnost, ki nam jo Gospod podarja. Hvala vsem sodelavcem: pri bogoslužju, na karitativenem, katehetskem in gospodarskem področju. Z vsakim izmed vas, ki se je pripravljen dejavneje vključiti v župnijsko življenje, postajamo bolj skupnost, obče-stvo; bolj Kristusovi, bolj človeški in bolj Božji. Hvala, moji bratje, moje sestre, da smo skupnost v Jezusu in z vsakim dnem postajamo bližji drug drugemu.

MIKLAVŽEVANJE prvo nedeljo v decembru (6. 12.) po sv. maši bo samo v primeru, če bodo razmere dopuščale in se bomo lahko spet zbrali polnoštevilno v dvorani.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV v decembru letos odpade.

NA SVETI VEČER, 24. 12., bo sv. maša ob 10.30 dopoldne, ko je redno srečanje molitvene skupine in sklep božične devetdnevnice. Zvečer ob 6.30 bodo obhajali božično sv. mašo melkitski duhovniki in verniki.

BOŽIČ - PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA bomo začeli s praznovanjem družinskega svetega večera, v naši

Praznik sv. Rafaela,
zavetnika cerkve in misijona

cerkvi sv. Rafaela pa s slovesno sv. mašo polnočnico – opolnoči. Druga sv. maša bo tako kot ob nedeljah ob 9.30 dopoldne.

NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, 26. decembra, bo sv. maša ob 9.30 dopoldne. Ta dan se bomo tudi zahvalili Bogu za 30-letnico plebiscita – velike odločitve in velike enotnosti vsega slovenskega naroda za samostojno državo Slovenijo.

ŠTEFANOVARJE V NAŠI DVORANI po sv. maši bomo priredili, če bodo razmere dopuščale večja zbiranja in praznovanja, zato sproti spremljam objave.

NA SILVESTROVO, 31. decembra, je redno srečanje molitvene skupine ob 10.00 dopoldne in sv. maša ob 10.30 dopoldne. Zvečer sv. maše ne bo.

NOVO LETO, 1. januar: praznik Božje Matere Marije in svetovni dan miru: sv. maša bo ob 9.30 dopoldne. Zvečer ni sv. maše in ne češčenja Najsvetejšega, ker mašujem v Wollongongu.

WOLLONGONG - FIGTREE - SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do septembra ob 4.00 popoldne. V novembру obhajamo žegnanjsko in zahvalno nedeljo. Sv. maša je ob 5.00 popoldne. Ne bo nas veliko zaradi znanih omejitev, tudi ljudskega petja še nimamo do nadaljnega. Petje

Ema in Mirjam Jaksetič

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Že v prejšnji številki *Misli* sem Vas obvestil, da v Newcastle nimamo več slovenskih svetih maš, ker se je število udeležencev zelo zmanjšalo. Letos so umrli kar štirje rojaki iz tega našega občestva, med njimi sta zakonca Emil in Marija Grosman, ki sta bila takorekoč steba te skupnosti. Nekateri ne morete več prihajati, tistih, ki ste pri močeh, je ostalo zelo malo. Naša živa vera, upanje, ljubezen, slovenska beseda, zavest in korenine ostajajo med nami, naše vezi krepimo naprej. Prosim Vas, da se še naprej obveščamo med seboj, tudi o pokojnih. Pri pogrebih se bom rad pridružil, če boste to želeli in če bom mogel, in bova somaševala s krajevnim župnikom.

Poskrbimo za obiske bolnih in ostarelih, za to, da prejmejo zakramente (sv. spoved, obhajilo, maziljenje). Z veseljem Vas obiščem tudi sam, kakor bom mogel, lahko pa pokličete domače duhovnike v krajevnih župnijah ali v sosedstvu. V Newcastle je stalni hrvaški duhovnik p. Euzebije Petar Mak, frančiškan, biseromašnik, ki vsako nedeljo daruje hrvaško sv. mašo ob 10.00 v hrvaškem misiju - kapeli sv. Jožefa, 17 Bryant Street, Tighes Hill.

Spomnimo: v Newcastle smo obhajali sv. maše za slovenske rojake od davnega leta 1956, najprej v cerkvi sv. Avguština v Maylandsu, kmalu pa v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu vsako 5. nedeljo v mesecu (kadar je imel mesec pet nedelj) ter nedeljo v božičnem času in nedeljo v velikonočnem času. Ob 50-letnici prve slovenske maše julija 2006 smo Sydneyjčani celo poromali tja z velikim avtobusom, ki ga je vozil Marijan Cesar. V mojih prvih letih nas je bilo pri svetih mašah od 7 do 17. Vsako srečanje je bilo prav prisrčno. Redno so potovali z nami Marija Kužnik (+ 2008), Ivo in Teja Bavčar, včasih tudi Vinko (+ 2019) in Marija Ovijač (+ 2015) in še drugi sydneyjski rojaki. Ker

(v škofiji Wollongong) v času korone ni dovoljeno, saj bi s petjem – dihanjem lahko prenašali okužbo. Lani, ko še ni bilo korone, nas je bilo za žegnanje zelo malo, samo 23.

BOŽIČNA ZGODNJA POLNOČNICA bo na sveti večer, v četrtek 24. decembra, ob 8.00 zvečer.

Prav tako bo sv. maša na novo leto ob 5.00 popoldne. Potem pa spet redno vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne. Za naše žegnanje bom blagoslovil obnovljeni monštranco in kadilnico. Še vedno se priporočamo našim dobrotnikom za pokritje visokih stroškov, saj bogoslužna predmeta že dolgo nista bila generalno obnovljena.

CANBERRA - GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 15. novembra, 20. decembra in na Božič, 25. decembra, ob 6.00 zvečer. V novem letu: 17. januarja, 21. februarja, 21. marca in na Veliko noč, 4. aprila, vedno ob 6.00 zvečer. V novembru obhajamo žegnanjsko in zahvalno nedeljo in po obhajilu zapojemo zahvalno pesem.

se je skupnost manjšala, zakonca Bavčar nista mogla več potovati in zakonca Ovijač prav tako ne, smo se leta 2013 odločili za svete maše štirikrat letno, leta 2014 trikrat in potem obdržali samo božično in velikonočno Božjo službo. V zadnjih letih se je že kdaj zgodilo, da smo morali kakšno sv. mašo odpovedati, ker bi nas prišlo zelo malo, ali zaradi drugih okoliščin. Naj bo ta zapis hvaležen spomin in zahvala vsem rojakom in vsi skupaj upamo na še kakšen dogodek ali odmev iz Newcastle. Bogu hvala in Vam in ostanimo povezani naprej.

KRALJIČINA DEŽELA - QUEENSLAND

Rojaki v Kraljičini deželi ste se zbrali k sv. maši in k molitvam pri znamenju Marije Pomagaj na praznik vseh svetih, 1. novembra. Žal pa (p. Darko) še vedno ne morem k Vam, ker je mesto Sydney z okolico še vedno razglašeno za žarišče – »hotspot« korona virusa. Zato ne bom mogel darovati sv. maše v Marian Valley v novembру, ob obletnici blagoslova znamenja s Planinke. Za blagoslov plošč z imeni pokojnih in za bogoslužja v novem letu se dogovorimo kasneje. Naše nedeljske Božje službe bomo lahko spet obhajali v klubu Lipa, Ashmore, kakor smo jih nekoč, in seveda v Marian Valley. V Lipi bi lahko spet oživelji žegnanje (v nedeljo po septembrisem romanju v Marian Valley), ki smo ga začeli pred desetletjem in tudi sovpada z obletnico ustanovitve kluba Lipa, Gold Coast. Ker morajo rojaki iz brisbandskega mesta in okolice prevoziti dobršen kos poti, bi bila sv. maša v Lipi poznejo uro, ob 11.00 dopoldne. Prosim, sporočite še druge svoje predloge.

SV. KRST

PHOEBE JADE NEMEŠ, hči Damijana in Lillian, rojene Danev, rojena 21. marca 2020, krščena v Merrylandsu pri Sv. Rafaelu 3. oktobra 2020. Boter je bil Bernard Danev. Čestitamo!

NAŠI POKOJNI

ANTON VRH je umrl v petek, 4. septembra 2020 zjutraj v domu Prestons Lodge Nursing Home, Prestons, NSW. Rojen je bil 17. avgusta 1929 v Dolnjem Zemonu pri Ilirske Bistrici. Poročen je bil z Marico, rojeno Potepan, po poklicu je bil mizar. Toni zapišča ženo Marico, hčer Ireno z možem Richardom, sina Draga, hčer Juliano z možem Brankom, vnučkinje Amando, Natalie, Stefanie, Isabellu in pet pravnukov, v Sloveniji pa brata Franca in njegovo družino. Cerkveni obred sem vodil p. Darko v kapeli na pokopališču Forest Lawn Leppington – North Chapel v ponедeljek, 14. septembra 2020. Nato je bil pokojnik upepeljen.

MARIJA GROSMAN, rojena JELEN, je nepričakovano umrla v bolnišnici John Hunter v New Lambtonu pri Newcastle v soboto, 5. septembra 2020 dopoldne.

Prijatelji, zbrani ob slovesu Marije Grosman.

Najožji sodelavci iz HASA NSW

Rodila se je 12. julija 1939 v Bunčanah v župniji Veržej. Leta 1958 sta se v Avstraliji poročila z Emilem Grosmanom in si ustvarila družino in dom v Cardiffu pri Newcastleu. Oba, Emil in Marija, sta bila dejavna člana naših slovenskih skupnosti in organizacij: Slovenskega društva Tivoli v Newcastleu, Slovenskega društva Sydney, slovenskega misijona in cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu, Kluba Triglav in dolga leta požrtvovalna in nepogrešljiva sodelavca v arhivski organizaciji HASA NSW. Ob vseh dejavnostih pa sta bila skrbna in ljubeča starša, predana zakonca in

iskrena prijatelja nam vsem, v Newcastleu in Sydneyju. Številnim slovenskim rojakom sta nudila gostoljubje, pomagala potrebnim, bolnim in starejšim, jih vozila k zdravnikom, na obiske in drugam, tudi v Sydney ali v naš Merrylands na prireditve, srečanja rojakov, pirhovanje, telovsko procesijo, igre, štefanovanje. Skupaj smo pripravljali svete maše za rojake v Newcastleu

in srečanja po sv. mašah. Marija je bila dolga leta tajnica Slovenskega društva Tivoli v Newcastleu in po smrti določetnega

predsednika Iva Klopčiča predsednica tega društva. Več let je bila tajnica arhivske organizacije HASA NSW. Že navsezgodaj je prišla skoraj vsak torek in ob drugih priložnostih ali prireditvah v Merrylands, kjer so naše pridne sodelavke v HASI urejale arhivsko gradivo in ustvarjale novo poglavje našega doma v Merrylandsu. Emil in Marija sta večkrat na teden prevozila dolgo pot v Sydney in nazaj, pobrala uradne ali kulturne obiskovalce na letališču v Sydneyju in drugod. Tudi zdaj, ko nista več mogla prihajati k nam in k prijateljem v sosedstvu, smo ostali povezani.

Marija zapušča sina Emila z ženo Tino, vnuka Rebecco in Jarrada. Pogrebni obred v ožjem družinskom krogu v kapeli pogrebnega zavoda Pettigrew Family Funerals v Wallsendu je vodil diakon Lawrence Caelli iz katedrale Srca Jezusovega v Hamiltonu, Newcastle, v četrtek, 10. septembra 2020. Marija in mož Emil počivata na pokopališču Sandgate. Rojaki in prijatelji iz Sydneysa smo se zbrali k pogrebni sv. maši za Marijo in Emila v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 18. septembra dopoldne. Marija, iskrena hvala za vse in prosite za nas pri Očetu.

BARBARA BARICA KOREN, r. VEGI, je umrla 6. septembra 2020 v domu počitka IRT Kangara Waters v Belconnenu, ACT. Rodila se je 17. oktobra 1934 v Renkovcih v župniji Turnišče v Prekmurju. Poročila sta se z Ludvikom Korenom in si ustvarila družino in dom v Canberri. Bila je ljubeča, skrbna in odločna mati in žena. Dokler je mogla, je redno prihajala k našim slovenskim sv. mašam in se rada spomnila svojih najdražjih.

Barica zapušča hčer Silvano, hčer Sonjo z možem Richardom, vnuke Joshua, Patricka in Elizabeth in prijatelja Milana Šproharja. Mož Ludvik, sinova Michael in Avguštin in zet Gary so že pokojni. Pogrebni obred je vodil domači župnik msgr. John Woods

v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu v petek, 18. septembra 2020. Barica počiva na pokopališču Woden v Canberri.

BERNARD LORENZO TRINCO je umrl 28. septembra 2020 v bolnišnici Prince Alfred Hospital v Camperdownu, NSW. Rojen je bil 27. aprila 1960 v Sydneyju staršema Renzu (Lorenzu) in Ivanki, rojeni Rebec. Starša sta oba že pokojna. Bernard je bil po poklicu arhitekt. Zapušča ženo Virginio, sinove Marcela, Gabriela in Luca, brata Anthonyja in Maria in njuni družini, ter tetko Olgo Vatovec in družino. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi sv. Patrika v Mortlaku, NSW, v četrtek, 8. oktobra 2020. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOHN BRODNIK je nepričakovano umrl v bolnišnici v Wollongongu v soboto, 3. oktobra 2020 popoldne. Rodil se je v Wollongongu 3. maja 1962 staršema Jožetu in Hermini. Po poklicu je bil bančni uslužbenec. Ostal je samski, skrbel je za svoja starša in bil vzor svojima bratoma in prijateljem, ukvarjal se je s športom in bil dejaven na več področjih. Mesec pred smrťjo smo se še srečali doma, ko sem obiskal in obhajal mamo Hermino. John zapušča mamo Hermino, brata Daniela in Patricka in v Sloveniji tetko Slavico in strica Stanka z družinama. Oče Jože je že pokojni. K molitvam in cerkvenemu pogrebu smo se zbrali na pokopališču Lakeside – Kanahooka v petek, 16. oktobra 2020.

CVETKO FALEŽ st. je umrl v nedeljo, 11. oktobra 2020 zvečer v bolnišnici v Canberri. Rodil se je 14. aprila 1931 v Leskovcu pri Krškem. Družina se je kmalu preselila v Kostanjevico na Krki, leta 1938 pa v očetovo rodno vas, Orehovo vas v župniji Slivnica pri Mariboru, kjer je oče kupil kmetijo. Cvetko je pripravil v Avstralijo decembra 1950, najprej v Bonegillo in naslednje leto v Canberro. Drugega oktobra 1952 sta se

poročila z zaročenko Ado Velan v katedrali sv. Krištofa v Canberri, Manuka. Delala sta v hotelu v Canberri, kasneje pa je Cvetko služil vsakdanji kruh kot gradbenik. Leta 1962 se je za šest mesecev vrnil v domovino. Kmalu mu je sledila v Avstralijo sestra Marija, kasneje njegova sestra dvojčica Cvetka s štirimi otroki, in leta 1964 oče in mama. Takrat so slovenski rojaki v nastajajočem avstralskem glavnem mestu začeli organizirati srečanja, prireditve, slovenski klub in mesečne svete maše v raznih župnjah, ki sta jih darovala dr. Ivan Mikula in p. Valerijan Jenko in kasneje drugi naši patri. (Današnja cerkev sv. Petra in Pavla v Garranu je bila zgrajena leta 1977.) V sedemdesetih letih je bil zgrajen današnji dom slovensko-avstralskega društva v Phillipu, Canberra. Cvetko je bil član odbora, blagajnik, dolga leta predsednik, opravljal pa je še druge službe. Ob vsem delu in dejavnostih in vseh preskušnjah, ki jih ni bilo malo, je ostal pokončen Slovenec in kristjan, mož trdne vere in vnet domoljub in rodoljub, ki ni dopustil, da bi mu predstavniki režima iz domovine krojili svobodo. »Domovino Slovenijo je tako zelo ljubil in jo nosil v svojem srcu vsa leta diaspore v upanju, da bo morda le prišlo do sprememb in se bo nekega dne lahko vrnil ali jo samo obiskal kot svobodno in demokratično slovensko državo. Teh sanj jim nikoli ni dovolil vzeti in ostal je trden do zadnjega dne.« (Alfred Brežnik v govoru po pogrebu, 20. 10. 2020) Še pred začetkom slovenske pomladi so Cvetko in njegovi sotrudniki v Canberri prvi v Avstraliji ustanovili Odbor za varstvo človekovih pravic v Sloveniji. »En dan pred začetkom SSK, 26. junija 1991, ob razglasitvi samostojne države Republike Slovenije, na Trgu republike – ko se je tista dolga, čudovita zastava s slovenskim grbom (brez rdeče zvezde) počasi dvigala gor v neskončno nebo, ob čudovitem zvoku nove slovenske himne, so se tisti žarki sreče spremenili v solze sreče

na obrazu Cvetka in vseh nas prisotnih.« (g. Alfred Brežnik v svojem govoru) Cvetko je sodeloval pri Avstralsko-slovenski konferenci in na Svetovnem slovenskem kongresu v Ljubljani ob osamosvojitvi Slovenije leta 1991.

Cvetko je bil mirnega značaja, gostoljuben, prijazen. Mnogim sorojakom, obiskovalcem, znamenitim Slovencem, našim patrom in sestrarjem je ponudil gostoljubje, jim razkazal glavno mesto in njegove lepote. Vsem dejavnostim navkljub pa je bil vzoren mož, oče, dedek in pradedek in priatelj mnogim med nami. Otroke in vnuke je učil slovensko. Pri slovenskih sv. mašah je večkrat bral Božjo besedo in prošnje, poskrbel za kakšen pozdravni govor in resnično živel kot življenjski kristjan iz Božje besede. Sodeloval je tudi v krajevni cerkvi in Cerkvi.

Cvetko zapušča ženo Ado, sina Floriana z ženo Mariko, sina Johna z ženo Christine (Chris), hčer Barbaro z možem Noelom, hčer Vivien z možem Christianom, sestro Marijo in njeno družino, sedem vnukov in deset pravnukov, nečake in nečakinje ter druge sorodnike in prijatelje. Sestra dvojčica Cvetka in sin Simon sta že pokojna. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 20. oktobra 2020, v cerkvi sv. Družine v Gowriju, ACT (župnija Corpus Christi, South Tuggeranong). Sv. mašo in pogreb je vodil kaplan g. Andrew Lottan, p. Darko sem somaševal in vodil molitve v slovenščini, oba sva v homiliji nagovorila občestvo. Pri sv. maši so peli pevci našega cerkvenega pevskega zbora v Canberri, na orgle je igrala Josie Bresnik. V slovo so atu spregovorili sinova Cvetko in John in nečak Marijan, v klubu Southern Cross, kjer smo se zbrali po pogrebu, pa Alfred Brežnik in Cilka Žagar. Rojaki iz Sydneyja smo se pripeljali z malim avtobusom, navzoči so bili tudi rojaki iz drugih krajev. Cvetko počiva na pokopališču Woden. Cvetko, hvala Vam za vse in prosite za nas pri Gospodu.

POLOVINKE

Katarina Mahnič

Spomin kot neprecenljiva valuta življenja (4)

Začenjam tole jesensko-božično poslanico na dan mrtvih, prvega novembra zvečer. Danes sem se pripeljala v Ljubljano k mami, čeprav je zaradi hudega drugega (na)vala koronavirusne epidemije prehajanje med občinami spet prepovedano. Ampak, hvalabogu, obstajajo izjeme in skrb za ostarelega starša je ena izmed njih. Slikovita dolenjska magistrala je bila vse do slovenske prestolnice prazna, prav izumrla, popolnoma drugačna slika, kot smo je na ta dan vajeni. Vaška pokopališča so spokojno samevala. So pa zato gozdovi ob Krki poskrbeli za razkošno spremljavo s svojimi prelivajočimi se barvami, ki sem jih v Avstraliji pogrešala. Ena redkih stvari v naravi, ki mi je tam manjkala.

Za Slovence je tale praznik pomemben. Tudi zame. Čeprav čisto zares ne razumem slovenske enodnevne evforije nad mrtvimi, saj je marsikateri za praznik okinčani grob vse leto v žalostnem stanju. Sama sicer hodim na pokopališča pogosto. Rada jih imam, že od otroštva. Zato letos nisem bila preveč prizadeta zaradi priporočila, naj obisk grobov prestavimo na kakšen drug dan. Me je pa zgrabila nostalgična zvečer, v trenutnih t. i. policijskih urah, ko so oživeli spomini. Pred več desetletji sem šla za dan mrtvih na ljubljanske Žale vedno dvakrat, enkrat družinsko, čez dan, drugič pa sama z atkom, ko je že padel mrak. Tja sva se iz Šiške peljala z avtobusom mestnega prometa. Mamica nama je pripravila bele voščene sveče, ki jih je prezela na pol, na pokopališču pa sva potem kupila še nekaj rdečih svečk v obliki srčka. Tako opremljena sva se sprehodila do otroškega dela pokopališča in prižigala svečke na malih grobovih, ki jih že dolgo ni nihče obiskal. Najbolj zaraščeni in pozabljeni so dobili tiste najlepše, srčke. Nazaj grede mi je atek kupil pečen kostanj, na albanski stojnici s sladkarijami pa turški med, in večer je bil popoln. Nikoli ne bom pozabila tistega vznesenega občutka, da sem naredila nekaj dobrega, in rdečega žarenja neba nad Žalami, ki so ga oddajali plameni neštetih sveč. Baterijski nadomestki nimajo več tiste moči. Nič čudnega. Naša mamica pravi, da moraš za dušo prižgati živ plamen, če hočeš, da kaj velja.

Nadaljujem dva dni kasneje, prvi torek v novembru. Še en praznik in še en nostalgičen spomin. Tu se lepo vidi, kakšna »polovinka« sem; navezana tako na slovenske kot na avstralske praznike. Čeprav sem nazaj v Sloveniji že skoraj dvajset let, si na ta dan še vedno poveznam klobuk na glavo in si zapojem ali zavrtim tisto od legendarnih Hawking

Semiško brezje v jesenskih tonih

Brothersov: »Melbourne Cup, brings Australia to a stop, from Darwin down to Hobart, from Bourke up to Ayers Rock ...« Všeč mi je, da se lahko zaradi konjskih dirk ustavi dobesedno cela nacija, tako nonšalantno neodgovorno se mi zdi. Tega si garaški Slovenci ne bi privoščili. Odnese me nazaj v preteklost, ko sta bila Jon in Zalika še otroka in je bila Elica še živa. Za vsak Melbourne Cup smo se uredili od glave do pet (no, vsaj nam se je tako zdelo) in se oklobukani z vlakom odpeljali na Flemington Racecourse. Kot se za tak praznik spodobi, smo na konje tudi stavili. Enkrat je Elica s stavo na pravega priigrala osemdeset dolarjev in kupili smo pregrešno drag šampanjec, ki sta ga iz plastičnih pecljatih kozarcev malo srknila tudi otroka. Še danes slišim Eličin smeh. Če si s človekom zares povezan, te nikoli ne zapusti. Samo na drugačen način je s tabo. In če imam zalogo lepih spominov, velikokrat pomislim ob vsespolnem tarnanju, kako nam korona uničuje pamet in družabno življenje, lahko prebrodim tudi hude čase.

Naj se malo dotaknem še nedavne preteklosti, čeprav je tudi ta samo še spomin. Septembra greva z Branetom ponavadi na hrvaško morje. Letos to ni bilo mogoče, Hrvaška je »zbolela« pred nami, in treba se je bilo zadovoljiti s slovenskim. Nič kaj mi ni dišalo, vse življenje sem prisegala na Dalmacijo in njene otoke, a vseeno se je pred zimo dobro okrepliti z morskim zrakom in plavanjem v slani vodi, kakršnikoli že. Pa sva šla, z najinim bivalnim kombijem in turističnimi boni, ki jih je državljanom, kot sem že pisala, za pomoč slovenskemu turizmu namenila vlada. Doživila sva svojevrsten šok:

»Avstralsko« prostranstvo sečoveljskih solin

začela uživati. Pozabila sem že, kakšne čudovite sprekhode ponuja naša obala: iz Fiese v Piran, naprej do Portoroža, skozi tunel za pešce v Strunjan in čez Pacug nazaj v Fieso, če omenim le enega od njih. Koronavirus in turistični boni so Slovence na hecen način prisili, da letos nismo spoznavali samo sveta, ampak končno podrobnejše tudi domovino.

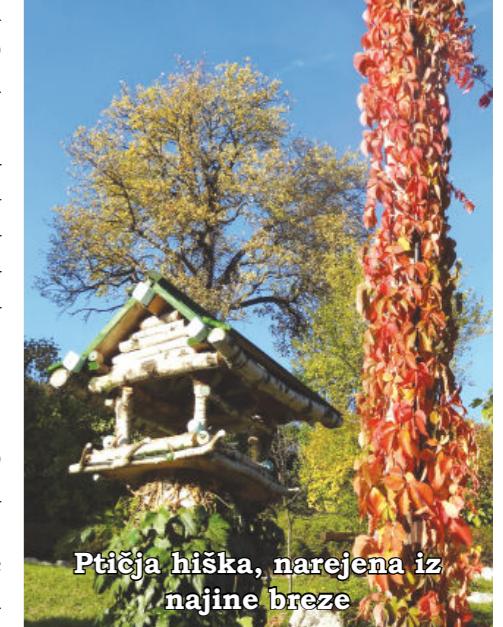
Oktobra, ko nas je virus že dodobra omejil, je središče najinega sveta postal vrt v Semiču. Imava precej velikega, z ribnikom, rožami, drevesi in okrasnim grmičevjem. Rada skrbiva zanj in karantena je kot nalašč za tako početje. Tisti, ki v življenju ni nikoli posejal semena, podtaknil rože ali posadil drevesa težko razume, kakšen mir in izpolnitev prinaša delo z zemljo. Kakšno povezanost čutiš z vsako najmanjšo rastlino, kako se veseliš njenega pomladnega vzklitja in barvitega jesenskega leganja k počitku. Kako lepo je dobesedno spremljati »življenja krog«. Zato je bil za naju res tragicen dan, ko se je ob sunku vetra nenadoma podrla osrednja lepotica našega vrta, dvajsetmetrska

breza. Pregnile so ji korenine, kar se pri brezah menda rado zgodi. Stara je bila 34 let; posadili smo jo ob Jonovem rojstvu, zato je imela tudi simbolni pomen. Strašna praznina je zazijala na vrtu, skoraj primerljiva z izgubo ljubljenega človeka. Poklonila sva se ji tako, da noben kos njenega veličastnega »telesa« ni šel v nič: vejice sva zvezala v butarice za podkurit, debelejše veje razsekala za drva, izdelala ptičjo hišico, deblo pa peljala na žago, kjer so ga razzagali v čudovite deske. Dve leti se bodo sušile, potem pa se bo iz njih rodilo nekaj kosov pohištva. Spet se bo sklenil življenja krog.

Prihaja božič. Pogrešam avstralskega, svobodno razgaljenega. Razen pesmi *White Christmas* snega za božične praznike nikoli nisem marala. Niti mraza. Z Jonom sva v Avstraliji ponavadi vsake poletne počitnice tik pred božičem odrinila na potovanje. Mati in otrok na cesti v teh dneh je bilo prav svetopisemsko, najin stari ford Rudlboy pa je prevzel vlogo osla. Veliko lepega se nama je zgodilo, saj je božični duh deloval na ljudi, ki sva jih srečevala na poti. Tudi polnočnice, ki sva jih doživila zmeraj v kakšni drugi vaški cerkvi, so bile nekaj posebnega. Vseeno pa se mi je v spomin in srce najbolj zasidrala nenavadna polnočnica v ekvadorskem mestu Baños, ko sva z Branetom decembra 2007 kolesarila po Južni Ameriki. Tole sem zapisala takrat:

»Po topliškem mestecu pod še bruhajočim vulkanom od jutra hodijo procesije. Zvečer je cerkev že skoraj uro pred začetkom polnočnice nabito polna. Prav ganliv je pogled na to barvito množico, najbolj pa se človeka dotakne, s kakšno skrbjo prinesejo v cerkev vsak svojega Ježuščka različnih velikosti. Eni ga nesejo pokončno kot kip, seveda v slavnostnem oblačilu, drugi v posteljici z baldahinčkom, pa spet v zastriki košari kot dojenčka. Eni imajo zavitega v odejico, par jih je v čisto pravih hiškah, nekje so mu postlali kar v skledi za solato. Čisto miniaturne nosijo na šivalni blazinici ali kar v dlani, vsi pa so skrbno pokriti ali oblečeni, kot bi bili otročki. Na tleh s toplo zavitim Ježuščkom sedi fantek kakšnih štirih let in ga vsake toliko ljubeče poboža po obrazku ali potreplja po glavici, češ, saj se bo kmalu začelo. Cerkev nima kora, pred oltar pride zbor petnajstih pevcev z zagretim mladim dirigentom, ki dokažejo, da se tudi brez orgel da. Pri blagoslovu vsi ljudje dvignejo Ježuške nad glavo, tisti, ki jih nimajo, v odprtih dlani držijo križec ali pa v zrak dvignejo samo prazno dlan. Vse je čutiti tako zares in takole razglabljam: Bog se je učlovečil za vse nas, a s tem enim detetom je to dete spet postalo edinstveno. Tukaj pa je, v dobesednem in prenesenem pomenu, Jezus res za vsakega človeka, v vsakem človeku. Celo duhovnik ima pri oltarju dva – tistega, ki leži na koruzni stelji in onega, ki ga dviguje pri blagoslovu. Punčka se nama mota pod nogami, dokler ne obleži na tleh in je mama ne pospravi nazaj v culo na hrbtnu, kjer, z mokrimi lasmi in glavo, zvrnjeno nazaj, končno omaga. Lepo je opazovati te za naju tuje obraze in žive Ježuščke, ki so ospali materam na hrbtih ali rokah. Ko odhajava, cerkev sije kot čisto prava gotska katedrala kje v dobri starji Evropi.«

Za božič vam želim preprostih stvari: zdravja, miru, ljubezni. Obujanja spominov. In vsakemu svojega Ježuščka. Novoletne misli in želje pa bom prihranila za januar.

Ptičja hiška, narejena iz najine breze

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156
WELLAND SA 5007
Mobitel – p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Ko pišem to »poročilo« o dogajanju v našem misijonu in cerkvi v Adelaidi, si mislim, da bi bilo lažje pisati o tem, kaj se tam v tem času ni zgodilo, kot pa o tem, kaj se je. Zato so tudi fotografije ob tem prispevku »zgodovinske« – vsaj v časovnem pomenu. Potem ko sem v Adelaidi preživel večino julija, ves avgust in prvo polovico septembra (dva tedna v juliju v domači karanteni), sem se sredi septembra vrnil v Melbourne, saj je bilo treba pripraviti za tisk tudi nove Misli. Na tih sem upal, da bom lahko prišel v Adelaide konec oktobra in začetek novembra, pa so mi južnoavstralske oblasti dvakrat zavrnile prošnjo, četudi sem uradno prebivalec Južne Avstralije. Oblast podeljuje status *essential traveler* mnogim drugim poklicem, vključno s politiki – duhovniki pa smo pač *non-essential* ... Vzrok zavrnitve je bil tudi to, ker sem sredi pandemije (septembra) potoval v Viktorijo. Njihova odločitev torej ni

temeljila na skrbi za preprečevanje okužbe s koronavirusom, ampak je to nekakšna kazen, ki so mi jo naložili, da ne smem nazaj. Sedaj bom moral očitno čakati, da se »jeza in maščevalnost« južnoavstralskih oblasti pomirita oz. da ocenijo, da sem se pokesal in opravil dovolj pokore za mojo pot v Viktorijo. Ko bomo oddali v tiskarno to, letosnjeno zadnjo številko Misli, bom pa seveda poskusil priti čimprej v Adelaido, da skupaj preživimo vsaj del adventa in božično-novoletne praznike. Upam, da se bodo tudi zapore meje z Južno Avstralijo sprostile.

Sicer pa dobivam iz Adelaide sporočila o bolnih in pokojnih. Naše **bolnike in starejše po domovih za starostnike sem obiskal, ko sem bil tam, in spet jih bom obiskal pred božičem**. V tem času obiski v domovih za starejše in v bolnišnicah niso ravno zaželeni, saj se virus med ranljivimi skupi-

Na »verne duše« smo blagoslovili grobove na pokopališču Heidelberg v Melbournu. Bogu sem tam priporočal tudi pokojne adelaidske rojake in njihove domače.

nami širi še hitreje in ima morebitna bolezen hujše posledice. Da sem jih lahko obiskal in jih bom lahko obiskoval še naprej, sem se moral tudi cepiti proti gripi (influenzi), čeprav nikoli v življenju nisem imel gripe in se zato nisem še nikoli do zdaj cepil proti njej.

Da ne pozabimo, kako je bilo lani na 1. adventno nedeljo v naši cerkvi ...

Vse to dogajanje okrog virusa covid-19 je seveda neprijetno in človek razmišlja, kaj vse to pomeni. **Verni pa se lahko tudi vprašamo, kaj nam hoče Bog s tem sporočiti.** Ko se imamo za tako mogočne, skoraj vsemogočne, ko mislimo, da si lahko sami določamo, kaj je narobe in kaj prav, ko hočemo z referendumi in plebisciti spremeniti Božji in naravni zakon, ki nam ga je Bog ob stvarjenju položil v naravo in srce, lahko spoznamo, da le ni tako. Ena »drobna« stvar, kot je nevidni virus, lahko ves svet z ekonomijo, šolstvom, znanostjo ... postavi na glavo in ga naredi nemočnega. In na misel mi prihaja to, kar **pravi Jezus:** »*Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo podaljšati svoje življenje za en sam komolec?*« (Mt 6, 27) A vseeno ostaja najboljša izbira, da sledimo navodilom naših voditeljev in verjame-

mo, da jih postavljam z dobrim namenom in v iskreni skrbi za zaupano jim skupnost. Pri tem pa ne gre samo za nas, naše zdravje in naše življenje; z našim ravnanjem smo odgovorni tudi za dobrobit svojih bližnjih.

Dvaindvajsetega novembra s **praznikom Kristusa Kralja** zaključujemo letošnje bogoslužno leto, teden pozneje, 29. novembra, pa pričenjam novo s **prvo adventno nedeljo**. V adventnem času se pripravljamo na praznovanje božičnega praznika Kristusovega rojstva, zato je to čas pričakovanja in upanja. Na to nas spominja tudi **adventni venec ali adventno znamenje s štirimi svečkami**. Vsako leto ga pripravimo v cerkvi, lepo pa je, da vas tudi v domačem domu spomni na ta sveti in milostni čas. Lahko je okrogel venec, lahko je kakšno drugačno znamenje, bistvene za adventno znamenje pa so štiri sveče, ki pomenijo štiri adventne nedelje oz. tedne. Ker je adventna barva vijoličasta, ki je barva pričakovanja in upanja, so lahko svečke vijolične, za tretjo adventno nedeljo pa je lahko sveča svetlejša, saj je to nedelja veselja. Če nimamo barvnih svečk, naj bodo vse bele.

... in naši dvoranci.

V tem času bomo morda napisali tudi kakšno božično-novoletno voščilnico svojim sorodnikom ali prijateljem, in **prav je, da izberemo voščilnice z versko vsebino**. Bistvo božičnega praznovanja ni »božiček«, srne s sanmi, kraguljčki in paketi z mašnicami – **bistvo božičnega praznika je Jezusovo rojstvo**, Božji prihod na svet. »Jesus is the reason for the season,« vidimo včasih kakšen napis. Potrudimo, da bo to držalo tudi za nas in za našo družino.

Upam in verjamem, da bomo lahko skupaj praznovali božične praznike in morda že tudi kakšno adventno nedeljo pred tem. **Ob nedeljah in praznikih so naše maše ob 10. uri dopoldne, zgodnja polnočnica pa bo, kot vsako leto, na sveti večer ob 9. uri (21:00)**. Praznična sveta maša bo seveda na božič in tudi na dan po božiču, v soboto, ko v Cerkvi slavimo **prvega mučenca, sv. Štefana**, Slovenci pa se pridružujemo tudi rojakom v domovini in po vsem svetu ter skupaj z njimi praznujemo **dan samostojnosti in enotnosti v spomin na plebiscit o samostojnosti Slovenije leta 1990**. Letos torej mineva trideset let od tega velikega dogodka za naš narod in našo domovino, ko je 95 odstotkov teh, ki smo glasovali (88,5 odstotkov vseh volilnih upravičencev v Sloveniji), odgovorilo pritrdilno na kratko in preprosto vprašanje na glasovnici:

»Ali naj Republika Slovenija postane samostojna in neodvisna država?«

Sedemindvajsetega decembra, na nedeljo v božični osmini, pa praznujemo **naše »žegnanje«**, saj je **to nedelja Svete Družine, ki sta ji posvečena naša cerkev in naš misijon**. Se posebej bomo molili, da bi bila tudi naša slovenska družina v Adelaidi čim bolj sveta, in da bile takšne tudi družine vseh naših rojakov.

Čeprav verjamem, da si bomo lahko za božične praznike voščili osebno in si osebno zaželeti blagoslovljeno novo leto, pa naj vam že zdaj **v imenu vseh treh**

slovenskih duhovnikov v Avstraliji, p. Darka, p. Simona Petra in v svojem imenu, zaželim: NAJ BLAGOSLOV MILINE BOŽIČNE NOČI BOŽJEGA PRIHODA NA SVET NAPOLNUJE VAŠA SRCA VSE DNI LETA, KI GA BOMO TEDEN DNI PO BOŽIČU PRIČELI.

NAŠI POKOJNI

STANKO STANE JAKŠA je bil rojen 24. februarja 1934 v kraju Gradac v Beli krajini, umrl pa je v bolnišnici v Daw Parku 1. septembra 2016. Pogreb je bil v cerkvi sv. Bernardete v St Marys. Pokopan je bil na pokopališču sv. Jožefa v Willungi.

MARIUCCIA JAKŠA, roj. CLAPPIS, žena Staneta Jakše, je bila rojena 4. avgusta 1937 v Puli, ki je bila takrat v Italiji, in je umrla v hospicu v North Adelaidi 27. maja 2019. Od nje so se poslovili v cerkvi sv. Antona v Edwardstownu, pokopana pa je na pokopališču sv. Jožefa v Willungi. Sožalje sinovom Vianu, Marku in Danielu z družinami.

ZOFKA CLAPPIS, roj. JAKŠA, je umrla 15. julija 2020 v Port Noarlungi. Rojena je bila 21. aprila 1930 v kraju Gradac v Beli krajini staršema Janezu in Marti Jakša. Je sestra pokojnega Staneta Jakše. Ko ji je bilo dvanajst let, je oče sredi vihre druge svetovne vojne vso družino (Zofka je imela še pet bratov) odpeljal v Mantovo v Italijo. Leta 1950 sta Zofka in njen najstarejši brat Tone odšla v Avstralijo, kjer bi se jim pozneje pridružili tudi drugi člani družine. Ko so odrinili proti Avstraliji tudi drugi, je Zofkin

24

oce ostal v Italiji in se pozneje vrnil v Slovenijo. Zofka ga ni nikoli več videla.

V Avstraliji je kmalu spoznala Gaudenzia Enza Clappisa in leta 1952 sta se poročila. Imela sta štiri otroke. Enzo je imel restavracijo in Zofka je pomagala, najprej v restavraciji in pozneje v družinskom hotelu. Tudi sinu je pomagala v njegovih restavracijah in pri pripravi hrane – tudi, ko je bila stara že prek osemdeset. Jabolčni strudelj in torteli ni mantovana so jo spominjali na Slovenijo in na Italijo, kjer je preživel svojo mladost. Otrokom je veliko pripovedovala o Sloveniji, ki jo bodo imeli vedno pred očmi, ko se bodo spominjali ljubeče in dobre mame. Od nje so se poslovili s pogrebno mašo v cerkvi sv. Luka v Noarlungi in jo pospremili na pokopališče sv. Jožefa v Willungi.

Sožalje otrokom Fredericku, Vivien, Suzanne in Andrewu z družinami dvanajstih vnučkinj in vnučkov ter štirinajstih pravnukinj in pravnukov.

HANS KETTLER se je smrtno ponesrečil 11. septembra 2020, ko je doma v Banksia Parku popravljal streho. Rojen je bil 5. januarja 1932 v Duisburgu v Nemčiji. V Avstralijo je prišel leta 1954 in se leta 1961 poročil z Mileno Kogoj iz Grgarja pod Sveti Goro pri Gorici. Hans je rad prihajal v slovenski klub, kjer je tudi rad pomagal, še posebej, kadar sta kuhalni žena Milena in njena sestra Magda. Slovo pred upepelitvijo je bilo v vežici pogrebnega zavoda, pepel pa bodo položili k počitku na pokopališču Enfield. Sožalje ženi Mileni ter hčerki Lindi in sinu Davidu z družinama. Tudi drugi ga bomo ohranili v lepem spominu.

IVANKA JENKO, roj. IVANČIČ, se je rodila 1. julija 1938 v kraju Male Loče, zahodno od Ilirske Bistrice, staršema Ivanki in Tone-tu Ivančiču. Umrla je 20. septembra 2020 v domu za starejše sv. Rafaela, nedaleč od svojega doma. Njen oče je med vojno izgubil življenje in mama je morala skrbiti za vso družino. Najprej so iz Slovenije odšli oba brata in sestra, leta 1958 pa sta se jim pridružili

tudi Ivanka in njena mama. Na isti ladji je bil tudi njen bodoči mož Mario, s katerim sta se pozneje poročila in si ustvarila dom v Adelaidi. Ko zaradi bolezni ni mogla več živeti doma, se je pred tremi leti preselila v bližnji Dom sv. Rafaela, ki ga vodijo sestre in kamor hodim maševat. Kot sem jo prej srečeval v naši adelaidski cerkvi, sem jo od takrat naprej srečeval v domu. Včasih se ni kaj dosti odzivala na moje pozdrave, pa sem jo vprašal, ali je Mario danes že bil na obisku – s tem imenom sem ji vedno zbudil pozornost. Ker zaradi izrednih razmer nisem mogel potovati v Adelaido, je imel 28. oktobra 2020 pogrebno mašo v naši cerkvi in pogreb na pokopališču Centennial Park avstralski duhovnik.

Sožalje možu Marjanu (Mariotu), hčerki Susie ter sinovoma Francu in Slavku z družinami. Od stare mame se je poslovilo tudi 12 vnučkov in vnučkinj ter 13 pravnukov in pravnukinj v Avstraliji in v Združenih državah Amerike. Sožalje tudi bratu Tone-tu Ivančiču, njena sestra Marija Pahor in brat Lojze pa jo bosta, skupaj s starši ter drugimi sorodniki in prijatelji, pozdravila v nebesih. Naj počiva v miru!

25

Žive stvari

Ne utrujajte me več z imeni,
ne z megalomanskimi naslovi,
ne z internetnimi stranmi,
ne s praznimi številkami!

Ko gre življenje mimo vas
in ga več ne pozname,
ko se odmika sončni čas
in zima se vam bliža.

Nič več stvari, snovi, mrtvila,
žezeza, plastike in stekla,
papirja, lakov, pločevine,
le žive hočem zdaj stvari!

Le tisto, kar ima življenje v sebi,
kar iz njega zraste in naprej živi,
ki tisoč let kot nič premaga,
in v nove čase išče si poti.

Vsak po svoji poti

Gledal sem oblake nad seboj,
zasanjal se o skupni poti:
svet je velik in jaz del sveta,
a odšli so vsak po svoji poti.

Gledal sem z obale sinje to nebo,
spremljal ptico, ki je potovala nad menoj.
Misil sem: morda se mi pridruži,
a odšla je le po svoji poti.

Gledal sem prijatelje ob cesti,
misil sem: pridružil se jim bom,
sprejeli bodo me, z menoj živeli,
a vsak odšel je le po svoji poti.

Srečeval sem tisoče ljudi,
hotel izmenjati mišlenja,
spremeniti tok življenja,
a vsak ostal je le na svoji poti.

Kraški razgledi

Kamorkoli se ozreš
le jase vidiš, pešpoti,
na gričih strnjene vasi.

Zvoniki gledajo v nebo
in k sebi vabijo
kot vsi ljudje,
ki jih srečuješ tu in tam,
kjer so kolone, širne,
latniki, borjači, ruj
prav zraven hiš iz kamna,
kot da srkajo spomin iz njih,
kot da niso še spoznali
hrupa ulic, blišča mega zgradb.

Tak mir je tu,
narava kar praznuje,
šopiri se in barve razkazuje,
se turistom prilizuje.

In hrami, polni te krvi,
ki Kras jo iz zemlje daje –
teran in zraven še pršut,
da ti srce zastane!

Sem mordá že vse povedal,
menda ne,
saj premore Kras še več,
če nanj se ozreš
in da ti tisto, kar nikjer drugje
ni moč dobiti ne kupiti:
ljubezen, moč
in voljo do življenja.

Dominik Bizjak – Dinko

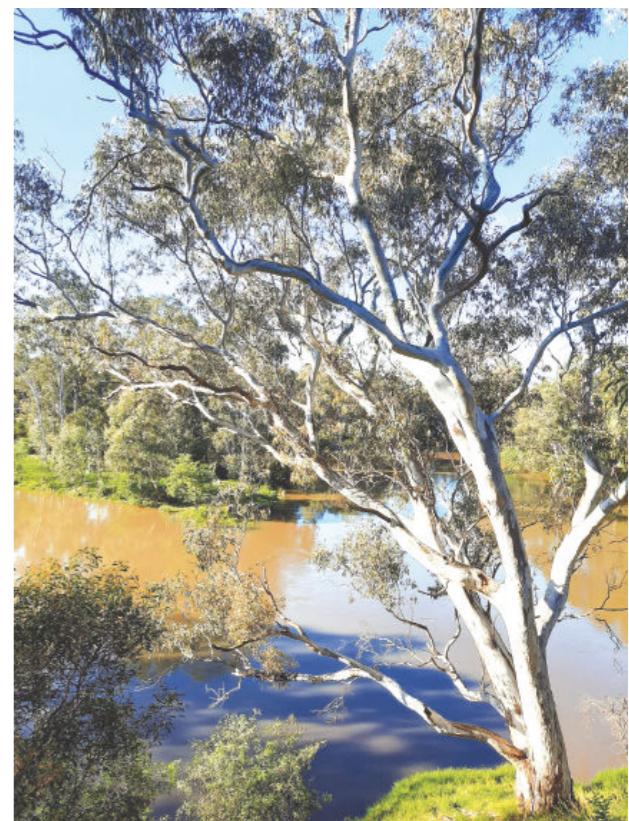
Ta pametni odneha

Pravijo, da je v pregovorih zbrana vsa ljudska modrost. Na Slovenskem imamo pregovorov veliko, veliko zgošcene ljudske modrosti, ki se je nabirala in valila skozi zgodovino človeštva. Pregovori so del nesnovne kulturne dediščine, so izročilo, ki smo ga prejeli od svojih prednikov. Vendar smo ljudje prav čudna bitja, tudi sporočilu svojih prednikov ne verjamemo ali pa se to zgodi le redko. Vse mora vsak rod izkusiti sam, in dokler nečesa ne izkusi na lastni koži, bo dvomil. Marsikdo se sprašuje, zakaj je tako in ali je tako prav. V tem trenutku pogroma za svet in človeka, ki ga je povzročil koronavirus, se zdi, da takšno človekovo ravnanje ni dobro in da bo imelo hude posledice.

Nalezljive bolezni so bile na tem svetu od nekdaj. Stari zapisi so jih polni, v njih lahko naletite na strašno kugo, eno od najbolj razvptih tegob v srednjem veku, pa kolero, oslovski kašelj in davico, za katerima so v preteklosti najbolj umirali otroci. Ljudje so se proti virusom, boleznim borili vedno znova in znova in na različne načine. Toda vedno so vsaj na začetku dvomili o njihovem obstaju, njihovi moči, predvsem pa o tem, da se bo bolezen lotila prav njih. In bolezen se je vedno lotila tudi njih. Nikoli ni izbirala, in nihče ji ni pobegnil, naj je bil star, mlad, reven, bogat, vesel ali žalosten. Virusu, bolezni je bilo vedno vseeno, kdo je kdo, pobrala sta svoj davek in odšla. Pa se spet vrnila čez nekaj stoletij ali pa še prej. Tako je pred sto leti, po končani prvi svetovni vojni, zemljo dobesedno opustošila španska gripa. In zanimivo, kako so si ljudje dolgo zatiskali oči pred njo, kot da je ni. Niti imena ji precej dolgo niso dali. Predstavljal so si, kot majhni otroci, ki si z roko zakrivajo oči in se igrajo, da so nevidni, da tistega, cesar ne vidiš, pač ni.

Virus covid 19, če se preselimo v današnji čas, je tako majhen, da ga s prostim očesom ni mogoče videti, in ker ga ni mogoče videti, ga ni. Tako preprosto je to. In nič ne pomaga, da so virusi v vsej zgodovini na oni svet poslali že ogromno človeštva. Človek ne verjame in ne odneha, dokler ne občuti in ne izkusi (apostol Tomaž je o Kristusovem vstajenju rekel takole: *Dokler ne položim prstov v njegove rane in svoje dlani v njegovo stran, ne bom veroval.*) Tako je morala že omenjena španska gripa pokositi kar petino svetovnega prebivalstva, več kot vse obdobje velike vojne, da so ljudje začeli verjeti v njen obstoj in njeno moč.

V 21. stoletju smo kljub velikemu napredku znanosti na različnih področjih, kljub veličastnim odkritjem in izumom, ki včasih presenetijo celo človeka samega,

globoko v duši še vedno nejeverni Tomaži: če ne vidim in ne izkusim, ne bom veroval, ne bom verjel. Zakaj je tako, ne vem. Najbrž je to velika skrivnost, kot je skrivnost človek sam sebi in mu je skrivnost tudi svet, po katerem hodi.

Nikoli nisem razumela pregovora *Ta pametni odneha*. Zakaj bi moral tisti, ki je pameten in veliko ve, odnehati. Ali ni prav on dolžan nekomu, ki še ne ve ali še nečesa ni spoznal, to povedati in razložiti? Morda, kdove? V zadnjem času se na različnih področjih (v znanosti, politiki, kulturi, umetnosti ...) kaže, da je *ta pametni* že zdavnaj odnehal. O tem govorijo družabna omrežja, časopisi, radio, televizija, različni govorci, pridigarji in razsvetljenci ... Vendar se ne sprašujem več, ali je prav, da ta pametni odneha, neumnež pa svojo goni dalje, tudi ne, ali razumem pregovor. Najpomembnejše se mi zdi, da preživimo. In zelo upam, da bo koronavirus tisti, ki bo *ta pametni* in bo odnehal. To nas utegne rešiti.

Alenka Juvan

Zid jeze

Utapljam se v navalu jeze.
Rock razbija v moji glavi vedno ene in iste takte.

Je to že neke vrste himna?

Moja usta so zaprta
in to se redkokdaj zgodi.
Ne morem preskočiti zidu,
ki me je pravkar obkolil.
Stene se dotikajo neba,
svoboda je predaleč ...

Vse v meni razbija,
še nikoli nisem tako kričala!
Nihče me ne bo uslišal – vem –
a upanje o obljudljeni deželi ostaja.
S pogledom bi rada ubila ta zid,
a me vedno nekaj ustavi.
Še vedno v meni razbija
in še vedno kričim.

Zid se ne da.
Nima smisla.
Obrnem se
in odkorakam v še eno razpoko svojega življenja.

Katarina Van Der Linden

Slovenian Mission Melbourne

p. Simon Peter Berlec OFM: 0455 444 912 Baraga House, 19 A'Beckett Street
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783 PO Box 197, KEW VIC 3101
Sts. CYRIL and METHODIUS Tel.: (03) 9853 7787
SLOVENIAN MISSION E-mail: slomission.melbourne@gmail.com

Z mesecem novembrom, ki smo ga pričeli s praznikom Vseh svetih, 1. novembra, smo stopili še v zadnje nedelje cerkvenega leta, ki ga bomo zaključili z nedeljo Kristusa kralja vesoljstva, 22. novembra. Naše misli so bile, so in verjamem, da bodo še naprej, z našimi dragimi rajnimi sorodniki in prijatelji, ki ostajajo z nami povezani na drugačen način. Vezi ljubezni, ki smo jih z njimi

stkali v času življenja, se nikoli, tudi po smrti, ne izbrišejo.

Gotovo smo veseli »sprostitvenih ukrepov«, ki so vendarle prišli tudi v našo drago Viktorijo. Še vedno ostajajo omejitve, kot jih je določil naš premier, in upati smemo, da se bomo za božične praznike vendarle lahko zbrali v večjem številu. Prav zato podrobnih zapisov tu ne bom navajal, da ne bo prihajalo do nepotrebnih nesporazumov. Skušal vas bom sproti obvestiti o prazničnem dogajanju pri nas. Letos se žal ne bomo več mogli srečati pri nedeljskem kosišu na tretjo nedeljo v mesecu, lahko pa upamo, da bo toliko večje veselje v letu 2021.

Zahvaljujem se vam za vsak izraz podpore v teh »težkih« mesecih, za vašo molitev in vso dobrohotnost. Za vse to se priporočam tudi vnaprej. Še vedno ostaja ponudba, da se oglasim na vašem domu, odločitev oz. poteza (kot npr. pri šahu) pa ni na moji, ampak predvsem na vaši strani. Z veseljem se bom odzval in vas obiskal, če bo le mogoče.

Še vedno lahko ostajamo povezani prek socialnega omrežja. Nedeljska sv. maša se prenaša prek naše Facebook strani: **Slovenian Catholic Mission St Cyril and Methodius**.

NOVO CERKVENO LETO bomo začeli s prvo adventno nedeljo, 29. novembra 2020. Takrat bomo blagoslovili adventni venec v

cerkvi, ki nas bo vse do svetega večerja opozarjal, da je iz nedelje v nedeljo med nami več luči, ki nas bo na koncu pripeljala do novorojene Luči, deteta Jezusa.

NA SVETI VEČER, v četrtek, 24. decembra 2020, bomo ob 21. uri (9 pm) pred jaslicami v lurški votlini imeli polnočnico. **Na BOŽIČ**, v petek, 25. decembra, bosta sv. maši ob 8. in 10. uri. **Na sv. ŠTEFANA dan**, 26. decembra, ko v Sloveniji praznujejo tudi dan samostojnosti in enotnosti, bo praznična sv. maša ob 10. uri.

BISTVO BOŽIČA – PRAZNIKOV

Zame je bistvo božiča darovanje, a ne kupljenih daril, ampak podaritev samega sebe, svojega časa, svoje fantazije in svojega veselja drugemu, ki tega nima ali ne more imeti. Saj potem prejmeš sam toliko ljubezni in toliko topline, kot jo lahko podari le božična noč.

Morda bomo nekega jutra res ugotovili, kako nas Bog ljubi, ko nam bo zadišala kava, ki nam jo je skuhala žena ali jo je skuhal mož; morda bomo to ugotovili v nasmehu otroka ... Toliko je drobnih, vsakdanjih reči, ki so odsev večne Božje lepote in ljubezni, kakor tudi odsev dejstva, da Bog nad nami še ni obupal, čeprav smo morda mi obupali tudi nad njim. Ko se bomo ob koncu dneva znali zahvaliti za drobne stva-

ri, ki so nam popolnili sicer težak dan, bomo videli, kako se Bog vsak trenutek sklanja k nam. Prihaja v naše uboštvo, našo revščino in prinaša žarek upanja, prinaša dovolj svetlobe, da bi videli korak naprej. Da, dragi prijatelji slovenskega misijona v Kewju, velja za vse: »Čisto do vas

se sklonilo nočoj je dobrotno nebo.« Vsem, posebej še ubogim in trpečim, želim, tudi v imenu p. Davida, blagoslovljene božične praznike in vsega dobrega v prihajajočem letu 2021.

REDNO BOGOSLUŽJE v KEWJU je vsako nedeljo ob 10. uri, po novem tudi na drugo nedeljo v mesecu. Upam, da bo ta sprememba pripomogla, da bo obisk maše na drugo nedeljo v mesecu večji. Vedno ste dobrodošli tudi pri maši ob petkih ob 10. uri.

ODŠLI SO

MARIA MAJCEN, rojena 20. februarja 1937 v Parizu, je umrla 8. septembra 2020 v Torquayju. Od nje smo se poslovili v ponedeljek, 21. septembra 2020, v Glenroy Chapelu in jo isti dan pokopali na pokopališču Keilor.

V Parizu je živelu dve leti, potem pa sta se z mamom vrnila v Malo Polano. Pri triindvajsetih letih je pobegnila v Avstrijo. Leta 1960 se je odločila, da se poda na pot v Avstralijo. Ob prihodu je za njeno nastanitev in delo, tako kot za mnoge migrante, poskrbel p. Bazilij. Tu je spoznala Ivana Majcna in se z njim poročila. Zadnja leta svojega življenja je preživelu v Torquayju. Rada je vrtnarila in se ukvarjala s sadnim drevjem. Sočutje hčerki Danieli Horvat z družino in vnukoma Jamesu in Natashi.

STANISLAV STANKO PETKOVŠEK, rojen 7. julija 1935 na Rečici pri Bledu, je umrl 21. septembra 2020 na svojem domu v Doncaster Eastu. Slovo od rajnega je bilo v petek, 2. oktobra 2020, v Doncaster Chapelu, sledila je upapelitva na pokopališču Springvale Botanical Cemetery.

Zanesljivost, čut dolžnosti, čast, dostenjanstvo in spoštovanje so bile vrline, ki jih Stane ni samo cenil, ampak si je v življenju zanje prizadeval. Bil je discipliniran človek, a kljub temu se je rad tudi smejal in bil dobre volje, povedo mnogi. Bil je velik ljubitelj narave in resnični mojster fotografije. Zelo rad je potoval. Bil je izjemno potrežljiv, zнал je prisluhniti sogovorniku in mu modro svetovati, če je bilo to potrebno. Sočutje ženi Jožefi Žele Petkovšek in sestri Alojziji Bratuša z družino ter ostalim sorodnikov v Sloveniji.

MARGARET VIDA SLUGA, roj. CETIN, rojena 3. januarja 1934 v Meršah pri Kozini, je umrla 1. oktobra 2020 v Torquayju. Od nje smo se poslovili v petek, 9. oktobra 2020, v Chapelu of Repose v Altona Memorial Parku v Altoni in jo tam isti dan pokopali. Vida je v Avstralijo prišla z ladjo Toskana leta 1959. Avgusta istega leta se je poročila z Jožetom,

ki je prišel v Avstralijo leta 1954 in ustanovil gradbeno podjetje. Poznala sta se že od mladih let. Vida mu je pomagala pri delu v pisarni. Bila je zelo prijazna in vedno nasmejana. Kmalu po prihodu je obiskovala tečaj angleškega jezika. Ker je znala še tri druge jezike, je rada pomagala ljudem kot tolmačka, kar je prišlo prav vsem, ki so na novo prihajali v Avstralijo. Leta 1960 se jima je rodil sin Robert, leta 1962 pa še hčerka Glenda. Mož Jože je pri devetinpetdesetih letih umrl za srčno kapjo in tako je Vida postala vdova. S sestro Liliano je vsaki dve leti obiskovala svojo mamo in druge sorodnike v Sloveniji. Mama je dočakala 100 let. Vida je s svojo sestro Liliano vse do zadnjega rada prihajala k mašam v Kew in se udeleževala najrazličnejših srečanj. Sočutje sinu Robertu, hčerki Glendi Anni z družino, sestri Liliani Brezovec z družino in v Sloveniji sestri Ani Rožanc z družino ter bratu Vladimirju Cetinu z družino, in ostalim sorodnikom.

ZAKONSKI JUBILANTI 2020

V nedeljo, 18. oktobra, smo se pri sv. maši spomnili naših zakonskih jubilantov. Letos svoj jubilej obhajajo:

70 let – Železna poroka

JOŽE in MILICA KOSI

60 let – Biserna poroka

ALOJZ in IVA JERIČ; MARJAN in FRANKA SAKSIDA; ALOJZ in PALMA AŠENBERGER; MILAN in MARTA OGRIZEK

55 let

JOŽEF in ALBINA BARBIŠ; GUSTAV in EMA TOMAŽIČ; FRANC in MARIJA CAR; VJEKOSLAV in ZORA DURUT; JANEZ in MINKA ALBRECHT

50 let – Zlata poroka

IVAN in IVANKA DOMAJNKO; ŠTEFAN in ANA MARIA CEK; STANISLAV in VIKTORIJA MRAK; FRANC in MARIJA PLUT; SREČKO in MAJDA BROŽIČ; VINKO in MARION ERJAVEC; VIKTOR in ZOFIA MATIČIČ; PETER in MARIJA BOLE; PETER in META LENARČIČ; MAKSA in MAGDA PIŠOTEK

45 let

DARKO in FRANCKA BUTINAR

40 let

FRANK in MARIA TOMAŽIN

25 let – Srebrna poroka

NICHOLAS in LYDIA ORFANDIS; STAN in MAIDA LIČEN

20 let

MARKO in TANIA CEK; RUDI in LIDIYA PLUT; JOSEPH in JODI JAKŠA

15 let

CHRISTOPHER in YELKA MOLONEY; DAVID in VERONICA ROBERTS

10 let

LENKI in RACHAEL LENKO; DAVIDE in MELISSA ANDREOTTI

Hilda Vidović

Ivan in Lilianna Brezovec

Milka Brožič

Jože in Majda Grilj

Viktor in Zofija Matičič

Marinka Greco

Albin in Kristina Kocjančič

Iz kraljičine dežele – Queensland

Mirko Cuderman

Kljud strahu pred virusom in raznim propagandnim nasvetom, ki nas svarijo pred nevarnostjo takoimenovane epidemije, se nas je več kot 20 rojakov zbralo v Marijini dolini. Skupaj smo 12. septembra praznovali enajsto obletnico Marijine kapelice v Canungru. Tudi romarsko svetišče je bilo polno, seveda z razdaljo 1.5 metra med romarji. Novomašnik pater Jeremy (po rodu s Filipinov) je vodil sveto mašo in posebej pozdravil slovenske romarje. Poudaril je naše slovensko letno romanje in tradicijo. Pater Darko nas letos ni mogel obiskati, ker so meje med Queenslandom in New South Walesom zaradi strahu pred virusom zaprte. Po zaslugi našega pevca Jožeta Čeha, ki je zapel obhajilno pesem *Hvali svet Odrešenika*, je bila sveta maša, čeprav v angleščini, bolj domača. Po maši smo se zbrali pred svetiščem in skupaj s patrom Jeremijem z molitvijo rožnega venca v procesiji nadaljevali pot do naše slovenske kapelice Marije Pomagaj. Tam je pater Jeremija najprej zmolil Marijino posvetitev, nadaljevali pa smo s še nekaj znanimi slovenskimi molitvami. Jože nam je zapel še priljubljeno Marijino pesem *Marija mati ljubljena*. Pater Jeremija iz reda Pavlincev je končal obred z osebnim blagoslovom vsakega navzočega. Pri kapelici se nam je ta novomašnik bolj podrobno predstavil. Več let je študiral v poljskem semenišču, se tam pobliže seznanil z globoko vero Poljakov in se tudi naučil poljskega jezika. Kot ponavadi smo se po končanem obredu zbrali v njihovi jedilnici in nadaljevali naše srečanje, ki je, žal, tako omejeno. Še posebej hvala Marti Gjerek, ki nam je pripravila okusen opoldanski prigrizek.

V nedeljo, 1. novembra, pa smo se zbrali pred društvenim spomenikom Marije Pomagaj v Marijini dolini, da se z molitvijo spomnimo pokojnih rojakov, društvenih sodelavcev in naših sorodnikov v domovini. Tudi letos se je (po maši v svetišču) pred spomenikom zbrala lepa družba rojakov, kjer smo skupaj zmolili rožni venec. Gospa Nevenka Clarke, naša častna konzulka, je z deklamacijo Prešernove pesmi *Memento mori* zaključila tradicionalno komemoracijo v spomin naših pokojnih. Tudi tokrat nam je Marta Gjerek postregla z okusnim okrepčilom, in zadovoljni z lepim nedeljskim srečanjem smo se poslovili v upanju, da se kmalu spet vidimo. Nevenka nam je posredovala še vabilo za naslednje srečanje, ki ga prireja SLCA v počastitev dneva reformacije (prva slovenska knjiga Primoža Trubarja) in dneva Rudolfa Maistra, ki se v tem času praznujeta v Sloveniji. Srečanje bo 8. 11. 2020 v parku Pirate Playground ob obali Redcliffa.

Iz naše sredine moram sporočiti, da nas je 29. septembra 2020 zapustil **JOŽE BORDON**, še en zvesti društveni podpornik. Pogrebno slovo je bilo 6. oktobra v kapeli Allambe Memorial Park, Broadbeach Rd, Nerang. Pokojni se je rodil 21. junija 1932 v slovenski vasici Jelerji pri Trstu. Jožeta smo poznali kot sposobnega gradbenika, dobrega delavca, uspešnega športnika v kolesarstvu in balinanju, skrbnega družinskega očeta in podpornika slovenske skupnosti društva Planinka.

Pokojni se je v Trstu, kamor se je kot vajenec vsak dan vozil s kolesom, izučil za mizarja. Bil je dober športnik in izurjen kolesar. Udeležil se je več kolesarskih mednarodnih tekmovanj na Poljskem, Češkoslovaškem in v Sloveniji, ter pogosto tudi zmagal. Leta 1956 je emigriral v Avstralijo, najprej v Melbourne in nato k svoji sestri v Adelaide. Tudi v Avstraliji je nadaljeval s kolesarjenjem. Večje športne družbe so ga vabile, da bi se jim pridružil, a je končno spoznal, da v kolesarstvu ni denarja. Leta 1958 je začel graditi svoj prvi dom. Sam je opravil vsa gradbena dela razen električne napeljave. Dve leti kasneje je spoznal svojo bodočo ženo, Tržačanko Euroro Demarchi, leta 1960 sta se poročila. Rodili so se jima trije sinovi: Johny, Alex in Jim. Ko je v družinskem domu vse dokončal, se je leta 1979 (v veselje cele družine) odločil, da se zaradi boljšega podnebja in boljših razmer preselijo v Queensland. Tukaj je Jože začel z gradbeništvom. Najel je zidarje, tesarje in delavce v gradbeni stroki in uspešno nadaljeval svoje poslanstvo. Vsi otroci so mu pomagali. Bil je discipliniran in strog mojster od šeste ure zjutraj do petih popoldne. V prostem času je bil najboljši oče, ki je svojim domaćim nudil vse, predvsem pa je v družino prinašal veselje in dobro voljo, kot je na pogrebu poudaril njegov sin Jim. Dodal je, da jih je z zlato roko naučil gradbenih spretnosti in vsakršnega dela. Skupaj so ribarili, hodili na izlete, se zabavali pri balinanju in pekli ribe ob dobrem vinu. Jože je večkrat obiskal Slovenijo, kjer se je rad poveselil med svojimi domaćimi. Toda vedno je rad dodal, da je Avstralija »the best country in the world«.

Jože je bil priljubljen tudi v italijanskem in slovenskem društvu, kjer je dobil različne trofeje v balinanju in biljardu. Bil je soustanovitelj istrijanskega kluba in tudi njihov predsednik. Za naše društvo Planinka je Jože žrtvoval veliko prostovoljnega dela v času gradnje društvene dvorane, za kar smo mu posebej hvaležni.

Zadnje leto svojega življenja je pokojni preživel pri sinu Jimiju. Od tam je moral pogosto hoditi k zdravnikom in v bolnice, dokler ni prišel dan srečanja s Stvarnikom. Po pogrebnem slovesu je bil upepeljen.

Pokojni Jože zapušča sinove Johnya, Jimya in Alexa, pogrešali pa ga bodo tudi vnuki Liam, Benjamin, Khai, Amelia, Zane, Angelina in Taj. Naj mu nebeški Oče poplača za vse dobro, kar je storil za našo skupnost.

Zvedeli smo, da je v Canberri umrl vsem znani **CVETKO FALEŽ**. Naredil je veliko dobrega za avstralsko slovensko skupnost, še posebej za rojake v Canberri. Bil je zelo aktiven v času osamosvajanja Slovenije in tudi pri organizaciji obiskov slovenskih gostov. V Brisbane je pogosto prišel z raznimi nastopajočimi glasbeniki in pevci iz Slovenije. Bil je eden od močnih stebrov slovenske skupnosti v Avstraliji. Veliko svojega denarja, dela in časa je žrtvoval za dobrobit slovenstva in slovenske kulture v Avstraliji.

Cvetko se je vedno zavzemal za resnico in jo tudi vztrajno zagovarjal, četudi je mnogi ne sprejmejo. Toda Bog je Resnica, ki končno vedno zmaga. Na internetni strani Svetovnega slovenskega kongresa s sedežem v Ljubljani je objavljen njegov življenjepis »in Memoriam«, ki lepo predstavi pokojnika, napisal ga je **dr. Boris Pleskovič**.

Naše iskreno sožalje Faleževi družini. Naj mu bo Bog dober plačnik.

Razmišljanja

Cilka Žagar

Bojim se

Moj vnuček Janez si je želel skočiti v bazen z visoke odskočne deske, pa ga je bilo strah. Njegove sestre so ga skušale ohrabriti in so mu pokazale, kako preprosto in varno je skočiti na glavo. To prigovarjanje je trajalo tako dolgo, da so se sestre naveličale in odplavale. Janez je kar naenkrat skočil na glavo in odplaval za njimi. Bila sem presenečena, dokler nisem opazila, da je pri vratih na vhodu stal moj sin, Janezov oče. Kasneje sem Janeza vprašala, zakaj je končno skočil. Rekel je, da se je bal, da mu bo oče rekel, da je reva. En strah je večji od drugega.

Vsi smo včasih boječi. Bolj visoko si, večja je nevarnost, da padeš. Tisti na visokih položajih so vedno v večji nevarnosti kot tisti na tleh. Ljudje vsako njihovo besedo, kretnjo ali dejanje blatijo in kritizirajo. Morda bi bilo bolj prav, če bi ti kritiki povedali, kako bi oni vodili in izboljšali svet. Verjetno se bojijo, da bi kritizirali njih, če bi predlagali drugačne rešitve. Tudi jaz se včasih bojam izraziti svoje mnenje, ker morda nisem prepričana, da je pravilno, ali pa se bojam, da bi koga prizadela ali razjezila.

Moja priateljica Marie me vedno opozarja na napake, ki jih delam, in na neprimerna oblačila, ki jih nosim. Cenim njene besede, tudi če se ne strinjam z njimi. Vem, da so iskrene in dobronamerne. Malo je tako korajžnih ljudi, ker se vsi bojimo zgubiti prijatelje in biti nepriljubljeni.

Otroci ločene družine

Odkar je ločitev staršev postala vsakdanja rešitev zakonskih problemov, srečujem vedno več nesrečnih otrok. In nesrečnih ločenih staršev. V mojem knjižnem klubu (book club) se večkrat pogovarjam o družinskih zadevah.

Če nisi srečen, je nesmiselno ostati v zakonu zaradi otrok, pravi Helena. Pričoveduje, kako je njena hčerka pobegnila od doma, ker sta se oče in mama prepirala. Našla je prijatelja, ki je užival heroin. Zdaj imata tri otroke, zato sta prenehala s heroinom in jemljeta metadon, ki jima ga predpiše zdravnik. Helenin sin je v zaporu, ker je v pretepu ubil prijatelja.

Tudi moja hčerka je bila prizadeta zaradi ločitve, pove Delma. Vsak večer je jokala. Nekega dne je odšla in ne vem, kje je zdaj.

Moj sin je pokleknil pred nazu, molil je in prosil, naj ostaneva skupaj, reče Penny.

Vsi smo žalostni in prizadeti, če otroci niso srečni. Le kako naj bosta srečna mati ali oče, če otroci trpijo. Žal poklicni svetovalci pogosto svetujejo staršem, naj se ločijo, če niso srečni v zakonu. Velikokrat ti svetovalci nimajo otrok. Otroci trpijo, ko izgubijo dom, varnost in zaščito staršev. Izgubijo tudi svojo identiteto in pripadnost. Sreča v družino ne pride nepovabljeni. Sreča rodijo žrtve, potrpljenje in ljubezen.

Spomini

Ljudje se radi spominjamo uspešnih trenutkov svojega življenja. To so lučke, ki so nam krasile pot. Spominjamo se ljudi, ki so nas opazili in pohvalili. Dali so nam priznanje, da smo omembe vredni. Mogoče so bili to starši, učitelji, prijatelji ali širša skupnost. Mogoče so občudovali naše kuhanje, naš avto, našo obleko, obnašanje, delo, pripravljenost pomagati drugim ali naše prijateljstvo. Vzpodbudili so nas k novim uspehom.

Prijatelji se spomnijo naših uspehov, sovražniki pa se radi spomnijo trenutkov, ko smo bili ponizani in ranjeni.

Pred leti sem potovala s sinom in sem nepričakovano morala povedati nekaj besed. Prestrašena in negotova sem s težavo povedala par stavkov in umolknila. Sin je prišel mimo in mi tiho rekel, da sem v redu. Dal mi je vzpodbudo, da sem sproščeno govorila naprej. Tako malo je treba, da preženemo dvome in strah.

V življenju sem pri svojih in šolskih otrocih delala veliko napak. Ker v šoli velikokrat nisem imela časa poslušati učencev, ki so mi želeli pripovedovati o svojem življenju, sem jim rekla, naj mi napišejo pismo. Ta pisma so postala tudi učna metoda za pisanje zgodb. Glen mi je navdušen prinesel štiri strani dolgo pismo. Z rdečim peresom sem ga na hitro pravopisno popravila. Glen je žalostno gledal in mi rekel, da sem pokvarila njegovo zgodbo.

Iskala sem napake in prezrla njegove misli in vsebino. Seveda je bil to zame dober nauk. Najdeš, kar iščeš. V zgodbah in v ljudeh. Od takrat sem vedno skušala najti in pohvaliti dobro in prezreti slabo. Prezrto hitro samo odpade, pohvaljeno pa se pomnoži.

Prva in najtežja zapoved pravi: *Ljubi svojega Boga z vsem srcem in svojega bližnjega kakor samega sebe*. Vsakemu od nas je Bog dal svoj namen in pomen, zato smo vsi pomembni in lepi. Če imamo radi Boga, moramo biti hvaležni za svoje življenje, za roke in za razum, za naravo in za vesolje, za letne čase in za življenske sopotnike.

Ko pri bližnjem iščem dobro, lahko spregledam majhne pomanjkljivosti.

ŽIVALSKE ZGODE IN NEZGODE

Katarina Mahnič

Zgodbi, ki sta pred vami, sem izbrala, ker sta povezani z božičem in novim letom. Prva govori o človeški solidarnosti, ki jo je sprožil izgubljeni pes – le kaj lepšega bi lahko dobili ali dali za darilo v božičnih dneh? Druga je nekakšen ‘homage’ naši lepotici brezi, ki je oktobra sama od sebe padla na semiškem vrtu, kjer je nudila zavetišče pticam in počitek očem dolgih 34 let. Pozimi je bila res pravo božično-novoletno drevo.

Solidarnost

Božično jutro pred skoraj tridesetimi leti in prijateljski vzpon na Šmarno goro s psom – takrat smo imeli Možakarja (Žaka), ljubeznivega mešanca med šarplanincem, labradorcem in škotskim ovčarjem. Na vrhu se je kar trlo ljudi, psov in različnih vonjev. Spili smo kuhanino, uživali v razgledu in se spustili v dolino, kjer smo ugotovili, da psa ni več z nami. Pravzaprav se zaradi živahnega klepeta sploh nihče ni spomnil, kdaj je izginil. Čakali smo ga, šli se enkrat gor, spraševali mimoidoče. Možakar kot da se je v zemljo vdrl. Če si sam in na štirih tačkah, od Mednega do Zgornje Šiške ni ravno blizu, pa smo ga tisti dan in še nekaj naslednjih hodili iskat. In klicat. In čakat. Zaman.

Prazniki so bili zame uničeni. Zagrenila sem jih tudi drugim, saj me je vsak dan kakšen prijatelj peljal na teren, ki sem ga vedno bolj širila. Vsepovsod, tja do Rašice sem lepila plakate z Žakovo fotografijo in številko svojega telefona. Poklical ni nihče. Prvič sem razumela, da je res bolje najti tebi drago bitje mrtvo, kot da se noč in dan sprašuješ, kje je, kako mu je. Prijatelj Igor me je tako celo spravil na Šmarno goro po plezalni smeri, češ, da bom vsaj našla truplo, če je pes slučajno padel čez skale. In to v časih, ko se v meni še ni prebudil gorniški duh.

Tako sem prižalovala v novo leto. Takrat sem delala na časniku *Slovenec* in sodelavci so sprevideli, da potrebujem pomoč. »Kaj pa, če bi tvojega psa dali še v časopis, pa še fotko zraven?« me je vprašal urednik kronike. »Pa saj ni človek,« sem cincala. »Ne bo šlo skozi pri glavnem.« »Jasno, da bo,« je rekel kronist Andrej. »In tale tvoj pes je zate kot

Slovenec išče Žaka

V sredo, 25.12. se je na Šmarni gori izgubil 8-letni dolgodlaki mešanec (kraški ovčar), ki sliši na ime Žak. Nosi usnjeno ovratnico in je zelo prijazen, zato ga lahko brez bojazni pridržite. Ker je pes najverjetneje zašel v okoliške vasi, prosimo vse, ki bi karkoli vedeli o njem, naj pokličejo na telefonsko številko 061/555 406. Zelo ga pogreša njegov 5-letni lastnik.

Oglas iz Slovenca konec leta 1991, ko smo iskali Žaka.

človek, a ne?« In res se je v kroniki, v rubriki *Kdo ga je videl*, pojavit Žakov portret in pozvedba z ganljivim zaključkom, da »nanj težko čaka njegov štiriletni gospodar Jon«.

Pes se je po šestnajstih dneh sam vrnil domov. Umazan, shiran, dehidriran in z zagnojeno luknjo v čelu. Odprta lovска sezona je naredila svoje in ranjenec je najbrž obležal nekje v gozdu ter kdove po kakšnem čudežu premagal smrt. Še dolga leta nam je delal družbo.

Tisto časopisno notico imam pa še zmeraj spravljenou. Me tako toplo pogreje, kadar jo pogledam.

Pok

Najlepša zimska slika je zame še zmeraj pogled skozi okno na zasneženi belokranjski vrt in brezo, polno ptic. Podobne so božičnim okraskom, na gosto obešenim po vejah, le da so žive in glasne. Vsako zimo je to moje novoletno drevo malo drugače pisano, bolj ali manj okrašeno, bolj ali manj glasno. Ptice ne opazujem z vodičem v roki, ne čutim potrebe, da bi poznala ime vsake. Bolj je to nekakšno sproščanje, meditativni nekajminutni odlet od delovnega vsakdana. Dvignem pogled z računalnika in si ga spočijem na belem okostju breze, na katerem prhuta in žvrgoli, se bliska in žari od raznovrstnih barv ter vzorcev.

Sinic je ponavadi največ, različnih vrst. Kosi in drozgi so mi ljubi in domači. Poznam šoje. Derejo se kot jesiharji in se vedno nekaj preganjajo. Rdečeglavi detel je na beli podlagi tako veličasten, da bi z njim okronala drevo kot s ‘špico’ novoletno jelko. Vrabcev je vsako leto manj, je pa zato ogromno zelenorumenih lepotcev, ki jih zaradi eksotičnega videza kličem kar kanarčki. Pa tisti požrešni debelokljunci, ki brezsramno zavzamejo krmilnice, dokler se jim zljubi. Vmes pa še raznorazni umetelnici ptički, ki se redko prikažejo, kot bi me priletili samo malo dražiti s svojo lepoto, pa pozobat kakšno dobroto, in jo spet uberejo svojo pot.

Neko zimo, bilo je kar nekaj stopinj pod ničlo, je močno počilo, skoraj tako, kot bi kdo vrgel kamen v okno. Stekla sem na balkon, kjer je na tleh negibno ležala sinička. Pobrala sem ptico, ki je samo z očmi kazala znake življenja, in jo pokrila z dlanjo. Z vodo sem ji navlažila kljunček in jo masirala po glavici in vratu. Grela sem jo med dlanmi in čakala. Dolgo ni bilo nobenega odziva, samo mlahavo telesce v mojih rokah. Potem je zadrhtela perutnička. Pa še druga. Začutila sem praskanje, ko so oživeli krempeljci. Sinička je počenila v moji dlani, mezikala vame in se zibala kot pijanec.

Še nekaj časa je tako počivala, preden sem jo odnesla na prosto in razprla dlani. Zaprhutala je in zletela na najbližjo brezino vejo, kjer je obsedela. Stopila sem do nje in jo pobožala. Nepremično me je gledala. Tako drobno bitje, pa toliko hvaležnosti v očeh. Potem se je obrnila in zares odletela.

80-84 Brisbane Road
St. John's Park NSW 2176
Tel: (02) 9426-1000
E-mail: triglavinfo@mountiesgroup.com.au
Piše: Martha Magajna: (02) 9609 6057

NOVOSTI V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES

V klubu Triglav Mounties se počasi, polni upanja in optimizma pripravljamo na čas, ko bo korona minila. Octoberfest, ko smo imeli polno dvorano plesalcev, ki so plesali polko in valček in se vmes osvežili s kozarcem piva, je šel v pozaboto. »Drugo leto, če bo Bog dal,« smo si rekli. Tudi Sv. Martin, ki je običajno botroval novemu vinu, bo letos le pomagal vinskim strokovnjakom, da bodo mogoče lahko povabili enega ali dva prijatelja domov na pokušino letošnje kapljice. Če bo Bog dal. Ljudje nas sprašujejo, če že sprejemamo rezervacije za silvestrovjanje. Ja, ko pa ne vemo ...

Za očetovski dan je bila klubska dvorana prej vedno polna družin z otroki, letos pa nam ni bilo težko držati razdalje, ker je bilo prostora več kot dovolj.

Prijatelji iz Slovenskega društva Sydney

Prav veseli smo bili, da so prišli na kosilo tudi prijatelji iz SD Sydney – Čehovi, Zafošnikovi, Pušenjakovi in Zora Johnson. Ljudje so se zdaj že precej sprostili in z

večjim zaupanjem prihajajo v klub. Zaenkrat lahko k dobremu kosilu ali večerji in prijetnemu pogovoru sedete za isto mizo samo s prijatelji (do osem ljudi), vse po natančnih pravilih za zaščito pred koronavirusom, z merjenjem temperature in zadostno medsebojno oddaljenostjo.

V klub zdaj prihajajo družine z otroki, posebno ob nedeljah, ko otroci poleg otroškega obroka dobijo tudi zastonj sladoled in brezalkoholno pijačo. Prihajajo tudi družine na družinske proslave rojstnih dni, saj kot družina lahko sedijo skupaj in s sabo prinesejo celo svojo torto.

Lepo pomladno vreme pa omogoča tudi, da gostje lahko kosijo ali večerjajo zunaj na terasi. Glasbe in plesa zaenkrat še ni (pravil se je treba držati!), se pa zato lahko vsaj v miru in tišini pogovorite s prijatelji.

Balinanja še vedno ni, tudi ne loterije, tombole in drugih množičnih druženj, ki bi lahko pripeljala do okužbe.

Naša mlajša generacija pa ima drugačne ideje. Svoj prosti čas radi preživljajo v naravi in že pred nekaj leti so, s podporo kluba Triglav Mounties, ustanovili kolesarski klub, katerega člani so predvsem pripadniki druge in tretje generacije slovenskih Avstralcev. Na Facebooku so odprli tudi spletno stran za medsebojno obveščanje z imenom VOICE OF SLOVENIAN AUSTRALIANS, kjer jih lahko najdete in se jim pridružite na njihovih izletih v naravo. V zadnjih tednih so se pravila zaradi koronavirusa rahlo sprostila in že se je, kot v dobrih starih časih, zbrala malo manjša skupina.

Tam so takole zapisali:

OCTOBER 2020 IRON COVE BAY GET TOGETHER

Covid-19 or clouds didn't stop a small group of Slovenian Australians catching up and going for a ride, walk and run around the popular and well known Iron Cove Bay last weekend, 18/10/20.

This was the first ride back since

the lockdowns and Covid-19 restrictions were eased. The weather report wasn't in our favour as it predicted heavy rain, but we were lucky that the rain held off for the few hours that we were together.

Everyone managed to do between 7– 21km on the day, whether it was riding, walking or running, and at the same time enjoying the city landscapes and luscious greenery whilst getting fit at the same time.

After a good solid ride, walk, run we all came together for breakfast and coffee. It

Andrew Suber

Kolesarski klub

was nice to relax and catch up and have a chat about families and what has been happening in everyone's life. Everyone agreed that this needs to continue and we will be looking into other activities such as bush walking, hiking etc.

Please, we would love that anyone who has any suggestions visit our web page <https://www.facebook.com/slovenianaustralians> and leave a comment. Looking forward to see you at our next get together.

Until then, take care, be safe.

SREČANJE VODITELJEV SLOVENSKIH ORGANIZACIJ Z VELEPOSLANIKOM RS JURIJEM RIFLJEM v prostorih kluba Triglav Mounties

Devetindvajsetega septembra 2020 smo imeli v klubu Triglav Mounties srečanje zastopnikov vseh slovenskih organizacij v Sydney (SD Sydney, klub Triglav Mounties in slovenski misijon Merrylands) in Wollongongu (Klub Planica Wollongong) in zdajšnjih konzularnih zastopnikov (vicekonzul RS in bivši generalni konzul RS) z veleposlanikom RS Jurijem Rifljem.

Zastopniki slovenskih organizacij in veleposlanik RS Jurij Rifelj

Namen srečanja je bil seznaniti veleposlanika s trenutnim stanjem v slovenskih organizacijah v New South Wales, v okoliščinah, ki so povezane z virusom covid-19. Poleg tega se je veleposlanik s predstavniki pogovarjal o njihovih

prihodnjih načrtih in dejavnostih, s poudarkom na obeležitvi tridesete obletnice samostojne Slovenije v prihodnjem letu.

TEMELJI NAŠEGA KLUBA TRIGLAV: SLOVENSKE DRUŽINE

V sredini prihodnjega leta, 25. maja 2021, bo minilo 50 let od začetnega delovanja organizacije Klub Triglav, ki se je najprej imenoval Triglav Pty Ltd. Začelo se je s finančnimi prispevki v obliki delnic, ki so jih kot temeljne kamne prispevale številne slovenske družine. V naslednjih letih so te družine, skupaj z drugimi, ki so se pridružili v kasnejših letih, dodale še mnogo opek v zgradbo, ki jo danes poznamo pod imenom Club Triglav Mounties. Veliko znoja, dela in ljubezni je bilo vloženih v Triglav, kraj, kjer se in se bodo zbirali slovenski izseljeni dokler bo v klubu dovolj slovenskih članov. Tako se dogaja v slovenskih izseljenskih središčih po vsem svetu. Nekatere od teh družin so v preteklih letih izginile; preselile so se, izumrle ali pa so njihovi potomci izgubili zanimanje za svoje poreklo. Druge so vztrajale v dobrem in slabem in še danes predstavljajo jedro triglavskih slovenskih skupnosti.

Danica Šajn je praznovala svoj rojstni dan isti teden kot polovica družine Fabjančič. Družine Šajn, Vrh in Fabjančič so s sorodstvenimi vezmi in z vezmi močnega prijateljstva povezane že pol stoletja. V Avstraliji je včasih pomembnejše močno prijateljstvo kot cela vas sorodnikov na drugem koncu sveta. Na žalost je čas prehitel tudi nekatere člane teh zvestih družin. Morali smo se posloviti od njih, mlajše generacije pa še vedno vztrajajo.

Družini Vrh in Fabjančič nam bo v sliki in besedi predstavila avstralska Slovenka tretje generacije, Stefanie Fabjančič.

OUR FAMILY

Year 2020 has proven to be one of the most challenging and unpredictable years of our lives. There has been worry, uncertainty, tragedy and fundamental changes to the

way we interact with others. This month we celebrated four birthdays as a family. We were able to meet together, go out for drinks and host our closest family and friends in our home. Unlike so many places across the globe, Australia has done an incredible job of managing covid and for that we will always be grateful. But the freedoms we have now haven't come without sacrifice.

Only a couple of months ago we were in the midst of a local outbreak that forced the lockdown of most of our aged care facilities. My grandfather had recently been admitted to one of those facilities. As a family we made sure we visited each other and my grandfather at least once a week. Within a matter of hours that ritual we'd taken for granted was taken away from us. Sadly, my grandfather passed away a couple of months after this outbreak. Many of us couldn't visit him during this time, not even to say goodbye. Restrictions on travel across our borders meant many of my family members were unable to attend the funeral – we still haven't been able to see each other.

The state of covid in Australia has improved remarkably since then, no doubt as a result of the restrictions enforced. However, that is a moment in time our family will never be able to recover. This is not a unique story though and unfortunately we are not the only family to experience loss in 2020. Our story pales in comparison to some of the stories of tragedy emerging from countries not doing as well as Australia.

This experience brings a new meaning to being able to celebrate birthdays together. October is a busy month for us – my uncle

(Drago), grandma (Maria), dad (Branko) and sister (Isabella) all share this birthday month.

Tri generacije: mama Marija, sin Branko in vnukinja Isabella

How lucky are we to be able to sit together, outside home, with good food and wine. This wouldn't have been possible earlier in the year and still isn't possible for many others.

There is no time more important than now to be thankful for your family, your friends and your community. The Slovenian community in NSW, Australia, endures to stay connected, finding new ways to gather and meet while adhering to covid restrictions. Our social bike club continues to meet and ride, friends touch base with each other after mass at St Raphael's Merrylands, over lunch at Triglav, and others, like my family, continue to celebrate birthdays with as many people as restrictions allow.

Staying connected is vital to navigating our way out of this pandemic. Togetherness gives us a sense of identity, increased happiness and purpose. We may be separated by borders and oceans, but this may be the first (or only) time in history that we truly are 'in this together'. So on that note, please join me in wishing happy birthday to my family and everyone in our global Slovenian community who recently had a birthday – pandemic or no pandemic, we should always find joy in the celebration of others. Stay safe! Stefanie

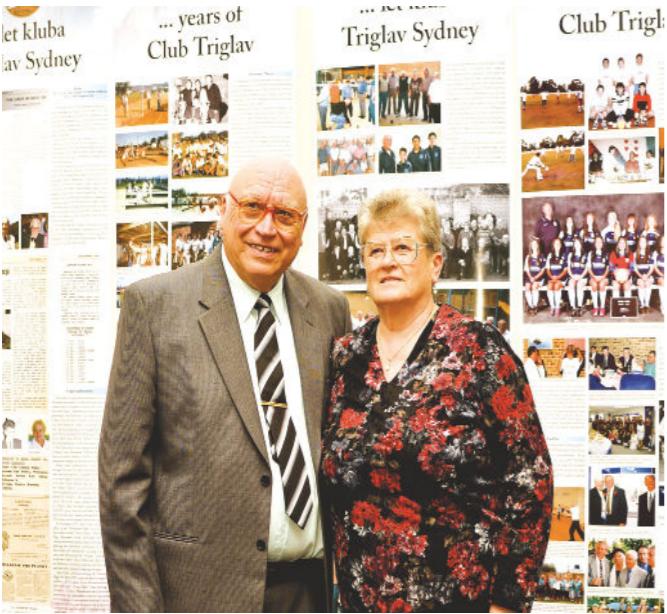
Izgubili smo prijatelja STANE PETKOVŠEK

Klub Triglav z žalostjo sporoča, da je v pondeljek, 21. septembra 2020, na svojem domu v Doncastru v Viktoriji preminil bivši prvi predsednik Kluba Triglav, Stane Petkovšek. Od začetka svojega bivanja v Sydneyju je sodeloval v številnih akcijah slovenske skupnosti. Bil je tudi član prvega slovenskega pevskega zbora Škrjančki, vse dokler se niso razšli.

Bil je eden od prvih ustanovnih članov

Nekdanji predsedniki Triglava na proslavi 40-letnice Kluba Triglav: Peter Kropo, Emil Kukovec, Karlo Samsa, Lojze Moge in Stane Petkovšek s predsednico HASA NSW Martho Magajna

Stane in Jožica Petkovšek na proslavi 40-letnice Triglava

kluba Triglav in predsednik v letih 1972 in 1973. Kasneje je bil več let tudi tajnik, saj je bil zelo sposoben za opravljanje prepo-

trebnih tajniških nalog v klubu, ki se je vse hitreje razvijal in širil. Domotožje ga je potegnilo nazaj v Slovenijo, vendar ga je prav tako vleklo nazaj v novo domovino Avstralijo. Čez nekaj časa se je vrnil v Avstralijo, kjer se je naselil v Melbournu. Tam je našel tudi družico Jožico, s katero si je ustvaril srečen in zadovoljen dom. Še vedno pa je rad obiskal tudi Sydney in z Jožico sta bila kot častna gosta povabljeni na proslavo 40-letnice Kluba Triglav. Pogrebna svečanost je bila v petek, 2. oktobra ob dveh popoldne v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Doncastru, zatem je bil pokojnik upepeljen. Naše iskreno sožalje ženi Jožici z družino in vsem prijateljem.

Naše iskreno sožalje ženi Jožici z družino in vsem prijateljem.
Stane, počivaj v miru!

**Prijatelji iz Triglava
in širše slovenske skupnosti
v Sydneyju.**

HASA NSW letni občni zbor za leto 2020

4. oktober 2020 v prostorih slovenskega misijona Merrylands

Martha Magajna

Mineva sedemnajst let odkar smo ustanovili organizacijo slovenskih arhivov v NSW, ki jo poznate pod imenom HASA NSW. S pomočjo in podporo vseh slovenskih organizacij in mnogih posameznikov smo začeli zbirati in ohranjati našo zgodovino pod južnim soncem. Pri tem so nam pomagale tudi pristojne oblasti iz naše stare domovine. Zbrano gradivo smo prek interneta prenesli tudi v Arhiv Republike Slovenije.

Leto 2020 je prineslo velike spremembe. Proti koncu meseca marca so se zaradi epidemije koronavirusa zaprli vsi javni prostori, kjer bi se zbiralo večje število ljudi, in začeli smo delati od doma. Kako boš zbiral gradivo in pisal podatke o posameznih članinah naše skupnosti ali poročila o delu naših klubov in organizacij, če je bilo ustavljeno njihovo delovanje in so zaprli vrata v strahu, da bodo postali vir okužbe? Ko pa so bile prepovedi zbiranja malo omiljene, je bilo delovanje v klubih in organizacijah omejeno na najosnovnejše dejavnosti, blizu smo si lahko bili samo s člani najožje družine, z drugimi pa smo se lahko družili samo z masko na obrazu in razkuženimi rokami. Tako kot vsako leto je prišel čas za letni občni zbor naše organizacije HASA NSW. Pripraviti je treba finančna poročila in delovna poročila za vse naše dobrotnike, ki nas vzdržu-

jejo, in napraviti načrte za nadaljnje delo. S pomočjo naše prve direktorice Olge Lah smo pripravili nove vprašalnike, primerne tudi za drugo generacijo, s katero se lahko pogovarjam prek računalnikov. Upamo in pričakujemo, da bodo ti mladi ljudje zabeležili tako svojo zgodovino kot zgodovino njihovih staršev, ki jih še nismo zajeli v prvem valu našega arhiviranja. Med našo drugo generacijo imamo veliko sposobnih in zasluznih ljudi, katerih zgodbe zaslužijo mesto v naši zgodovini, tako da potrebujemo njihovo sodelovanje. Upamo tudi, da bomo v naši skupnosti našli vsaj nekaj prostovoljcev, ki bi nam bili pripravljeni pomagati pri delu. Bilo bi škoda, da bi se vse, kar smo gradili več kot 17 let, izgubilo v nič.

Na občnem zboru zaradi možne okužbe s koronavirusom udeležba ni bila visoka, navzoči pa so bili zastopniki vseh slovenskih organizacij, ki so bile ustanovni člani naših arhivov. Z njihovim sodelovanjem in pod vodstvom začasnega delovnega predsednika Alfreda Brežnika smo prišli do sestave sledečega delovnega odbora: predsednica Martha Magajna (Triglav Mounties Club), podpredsednik P. Darko Žnidaršič (Slovenski Misijon Merrylands), tajnica Tania Smrdel, blagajnik Alfred Brežnik, nekdanji častni generalni konzul RS (1992–2013).

Podporni odbor iz slovenskih organizacij: Jože Lah, Zora Johnson (SD Sydney), Peter Krope, Lojze Magajna (Triglav Mounties Club), Ivan Rudolf (Planica Wollongong), Florjan Auser (Slovenian Media House).

Potrebna delovna mesta so bila tako izpolnjena. Odbor se bo sestal prihodnji teden za sestavo bodočih načrtov za delo arhivov HASA NSW.

MATICA POKOJNIH

2019 – 2020

Imena in podatki o rojstvu in smrti pokojnih rojakov, od katerih smo se poslovili v tem letu ali šele sedaj izvedeli za njihovo smrt.

NEW SOUTH WALES

GLORIA STANISLAVA NELSON

r. 7. 06. 1929
u. 9. 03. 2014 Sydney

MILANO ČADEŽ

r. 10. 12. 1922
u. 7. 06. 2017 Sydney

INGRID DRMOTA

r. 1934
u. 6. 01. 2019 Wollongong

ALOJZ KRIŽMAN

r. 14. 10. 1930
u. 2. 05. 2019 Sydney

PAŠKO MATKOVIĆ

r. 28. 02. 1938 Donja Lastva,
Boka Kotorska, Črna Gora
u. 10. 12. 2019 Corlette

JOŽE CETIN

r. 28. 02. 1934 Ostrožno Brdo,
župnija Košana
u. 7. 01. 2020 Bankstown

OLGA SAULIG, roj. HROVATIN

r. 21. 04. 1933 Naklo pri Kranju
u. 13. 01. 2020 Ruse, pri
Campbelltownu

OTILIJ ANDREJ SREBRNIČ

r. 16. 12. 1934 Dolje Cerovo, žup. Kojsko
u. 10. 01. 2020 Prairiewood

LEON ROBAR

r. 5. 04. 1939 Žabjek, župnija Poljčane
u. 16. 02. 2020 Goulburn

JOŽEFA PEPCA ČRNAGOJ

r. 22. 4. 1929
u. 25. 2. 2020 Canberra, ACT
(živila v Newcastlu, NSW)

JOŽE TEŽAK

r. 24. 3. 1924 Hrast, župnija Suhor
u. 1. 3. 2020 Sydney

EDVIN KRŠEVAN

r. 30. 11. 1947 Trst
u. 2. 03. 2020 Liverpool

MARIJA KOMEL, roj. ŠKVARČ

r. 2. 11. 1936 Gor. Skopice, župnija
Cerkle ob Krki
u. 7. 03. 2020 Figtree

EMIL HRVATIN

r. 27. 08. 1932 Skadanščina, župnija
Hrpelje-Kozina
u. 8. 04. 2020 Liverpool

ANGELA BRALA, roj. GRLJ

r. 22. 05. 1939 Trnovo, Ilirska Bistrica
u. 13. 04. 2020 Prairiewood

CVETKA GREGORIČ, roj. VRH

r. 3. 11. 1932 Dolje Zemono, župnija
Ilirska Bistrica
u. 15. 04. 2020 Bankstown

RICHARD BOGATEC

r. 10. 02. 1939 Brescia, Italija
u. 22. 04. 2020 Westmead

STANISLAVA STANA BARIČ, roj. STAVANJA

r. 20. 08. 1934 Nadanje Selo, župnija
Šmihel pri Pivki
u. 26. 04. 2020 Georges Hall

JOSIPA KRAJNC, roj. NOTESBERG

r. 16. 09. 1927 Križovljan, Hrvaška
u. 2. 05. 2020 Bossley Park

VID STARICA

r. 14. 01. 1930 Praproče, župnija Semič
u. 6. 05. 2020 Hornsby

SONJA BARTON

r. 11. 11. 1935 Novi Sad, Srbija
u. 7. 05. 2020 Newcastle

JULIJA ULE, roj. MIKULETIČ

r. 17. 05. 1930 Velika Bukovica, župnija
Ilirska Bistrica
u. 16. 05. 2020 Liverpool

JOŽEF HORVAT

r. 12. 01. 1935 Markovci v Prekmurju
u. 16. 05. 2020 Wollongong

BRUNA GIANESI, roj. REJA

r. 28. 05. 1930 Kozana
u. 2. 06. 2020 Concord

MAKSIMILIJAN ROBIČ

r. 4. 05. 1934 Veliko Slemene, župnija
Selnica ob Dravi
u. 9. 06. 2020 Concord

ROBERT MIRNIK

r. 29. 07. 1959 Sydney
u. 25. 06. 2020 Bankstown

MARIJA BAŠA, roj. NEMANIČ

r. 15. 04. 1937 Vidošiči, župnija Metlika
u. 30. 06. 2020 Kogarah

MARIJA KORVA, roj. LIČEN

r. 8. 07. 1934 Podgraje
u. 3. 07. 2020 Liverpool

EMIL GROSMAN

r. 21. 03. 1934 Aženski Vrh
u. 9. 07. 2020 Newcastle

JOŽEFA PEPCA SEDMAK, roj. ŽABKAR

r. 19. 03. 1934 Raka
u. 2. 08. 2020 Port Kembla

IVAN LAVRENČIČ

r. 21. 11. 1920 Borjana
u. 6. 08. 2020 Greystanes

ANTON GRASSMAYER

r. 30. 5. 1929 Tržič
u. 11. 8. 2020 Kogarah

ANGELA MEZGEC, roj. MIKOLJ

r. 18. 02. 1934 Javorje, župnija
Hrpelje-Kozina
u. 18. 08. 2020 Greenacre

VERA CETIN, roj. SEKLI

r. 4. 12. 1932 Jevšček, župnija Kobarid
u. 23. 08. 2020 Bankstown

MARTIN GERARD WICKS

r. 30. 11. 1965 Canberra, ACT
u. 27. 08. 2020 Long Jetty

ANTON VRH

r. 17. 08. 1929 Dolje Zemono, župnija
Ilirska Bistrica
u. 4. 09. 2020 Prestons

MARIJA GROSMAN, roj. JELEN

r. 12. 07. 1939 Bunčani, župnija Veržej
u. 5. 09. 2020 New Lambton

BERNARD LORENZO TRINCO

r. 27. 04. 1960 Sydney
u. 28. 09. 2020 Camperdown

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY

JUSTIN HODNIK

r. 9. 04. 1943 Logatec
u. 23. 05. 2020 Canberra

JOHN ANTON KOVACIČ

r. 16. 05. 1957 Sydney, NSW
u. 31. 07. 2020 Canberra

BARBARA BARICA KOREN, roj. VEGI

r. 17. 10. 1934 Renkovci,
župnija Turnišče
u. 6. 09. 2020 Belconnen

CVETKO FLORIAN FALEŽ st.

r. 14. 04. 1931 Leskovec pri Krškem
u. 11. 10. 2020 Canberra

QUEENSLAND

ALBINA KRISTINA VAH, roj. SABADIN

r. 15. 12. 1930 Marezige
u. 10. 12. 2019 Ashmore Retreat

TONI OBERMAN

r. 12. 03. 1937 Metlika
u. 5. 03. 2020 Toowoomba

ALBIN TOMŠIČ

r. 18. 02. 1934 Drskovče pri Pivki
u. 6. 04. 2020 Sumner, Brisbane

ANČKA KIRN

r. 10. 08. 1930 Ljubljana-Ježica
u. 27. 04. 2020 Chermside

JOŽICA POLAK, roj. KRANJC

r. 3. 03. 1950 Velenje
u. 27. 08. 2020 Gold Coast

JOŽE BORDON

r. 21. 06. 1932 Jelerji pri Trstu
u. 29. 09. 2020 Nerang

WESTERN AUSTRALIA**VINKO TOMAŽIN**

r. 4. 07. 1925 Sela pri Raki
u. 26. 09. 2018 Perth

JAKOB CHUK

r. 1940 Mrzli Log pri Črnem Vrhu nad Idrijo
u. 28. 08. 2019 Fremantle

SOUTH AUSTRALIA**STANKO STANE JAKŠA**

r. 24. 02. 1934 Gradac v Beli krajini
u. 1. 09. 2016 Daw Park

MARIUCCIA JAKŠA, roj. CLAPPIS

r. 4. 08. 1937 Pula
u. 27. 05. 2019 North Adelaide

**ANTONIJA TONČKA KOSTASCH,
roj. JORDAN**

r. 12. 12. 1928 Ostrog pri Šenjerneju
u. 29. 12. 2019 Adelaide

ŠTEFAN KOLMAN

r. 7. 08. 1931 Dolič pri Kuzmi v Prekmurju
u. 14. 01. 2020 Happy Valley

PETER HAUPTMAN

r. 18. 06. 1940 Dane v Loški dolini
u. 27. 02. 2020 Berri (Riverland)

MARJAN MARIO GEORGE JESENKO

r. 1961
u. 5. 03. 2020 Modbury

SILVESTER KNAFELC

r. 29. 12. 1935 Narin pri Pivki
u. 31. 03. 2020 Adelaide

GABRIJEL BOLNAR

r. 28. 10. 1931 Slovenija
u. 12. 04. 2020 Adelaide

MARA PISCINO, roj. KERT

r. 25. 03. 1922 Hrušica
u. 22. 04. 2020 Adelaide

PAVLA ČELIGOJ, roj. BERGOČ

r. 20. 06. 1931 Trnje pri Pivki
u. 27. 04. 2020 Seaton

IVANKA LUKAČ, roj. RENER

r. 15. 02. 1932 Štjak na Krasu
u. 27. 05. 2020 Adelaide

RAFAEL PAVLIČ

r. 22. 08. 1934 Koper
u. 11. 06. 2020 Adelaide

EMIL BORLAK

r. 30. 03. 1931 Celje
u. 1. 07. 2020 Ingle Farm

ZOFKA CLAPPIS, roj. JAKŠA

r. 21. 04. 1930 Gradac v Beli krajini
u. 15. 07. 2020 Port Noarlunga

MILAN ČELIGOJ

r. 5. 04. 1929 Podstenje pri Ilirske Bistrici
u. 16. 07. 2020 Seaton

MAURICE GABRŠEK

r. 19. 09. 1957
u. 16. 07. 2020 Adelaide

HANS KETTLER

r. 5. 01. 1932 Duisburg, Nemčija
u. 11. 09. 2020 Banksia Park

IVANKA JENKO roj. IVANČIČ

r. 1. 07. 1938 Male Loče
u. 20. 09. 2020 Lockleys

TASMANIA**ALOJZ GUSTINČIČ**

r. 20. 09. 1937 Podbeže pri Ilirske Bistrici
u. 9. 10. 2020 Bernie

VICTORIA

ALBERT JOHN KLUN
r. 3. 05. 1928 Zagorje pri Pivki
u. 5. 11. 2019 Wonthaggi

ADOLF PEJOVNIK

r. 28. 08. 1941 Slovenj Gradec
u. 3. 12. 2019 Noble Park

EMILIJA MILKA TAVČAR, roj. BRGOČ
r. 25. 05. 1935 Trnje pri Pivki
u. 10. 12. 2019 East Keilor

STANISLAV STANE LEŠNJAK

r. 15. 09. 1931 Šmarjeta pri Novem mestu
u. 20. 12. 2019 Dandenong North

SLAVKO KOPRIVNIK

r. 18. 05. 1937 Zgornje Preloge pri Slovenskih Konjicah
u. 22. 12. 2019 Clayton

MARIO VIHTELIČ

r. 08. 04. 1936 Malo Polje pri Ajdovščini
u. 13. 01. 2020 Keilor East

ALOJZ LOJZ LUDVIK

r. 24. 03. 1933 Bač pri Knežaku
u. 7. 02. 2020 Clayton

STANISLAV STAN LUDVIK

r. 15. 11. 1936 Bač pri Knežaku
u. 07. 02. 2020 Mount Vaverley

FRANK CVETKO BIRSA

r. 29. 05. 1940 Komen na Krasu
u. 11. 02. 2020 Heidelberg

SLAVA CEROVAC, roj. KRAJČAR

r. 11. 08. 1935 Hrvatska Istra
u. 11. 02. 2020 Werribee

PETER ZORKO SLUGA

r. 29. 06. 1935 Artviže pri Kozini
u. 14. 02. 2020 Mount Macedon

IVICA KUNEK

r. 23. 04. 1930 Sarajevo BiH
u. 26. 02. 2020 Box Hill

FRANK RENATO ISKRA

r. 22. 05. 1937 Sušak pri Ilirske Bistrici
u. 3. 03. 2020 St. Albans

MIRAN VUK

r. 27. 10. 1967 Melbourne
u. 17. 03. 2020 Deer Park

MARTIN VIDMAR

r. 3. 11. 1939 Hinje na Dolenjskem
u. 30. 03. 2020 St. Albans

THOMAS BISCAN

r. 4. 09. 1963 Melbourne
u. 11. 04. 2020 Parkville

FRANK JAKSETIČ

r. 1. 11. 1931 Trpčane pri Ilirske Bistrici
u. 11. 04. 2020 Keilor Downs

**STANISLAVA STANA HERVATIN,
roj. ŠPILAR**

r. 25. 05. 1926 Kal pri Pivki
u. 29. 04. 2020 Plenty

STAN BERGOČ

r. 21. 09. 1934 Klenik pri Pivki
u. 9. 05. 2020 Epping

LIVIA TOMŠIČ, roj. KRAŠEVIC

r. 19. 05. 1938 Račice pri Ilirske Bistrici
u. 9. 05. 2020 Melbourne

NIKOLAJA BARAGA, roj. OMAHEN

r. 8. 08. 1931 Beltinci v Prekmurju
u. 17. 06. 2020 Mulgrave

**TEREZIJA REZKA PROSENIK,
roj. GABROVEC**

r. 10. 09. 1950 Ljubljava, Videm pri Ptiju
u. 20. 06. 2020 Epping

SREČKO BARAGA

r. 21. 02. 1930 Stari trg pri Ložu
u. 29. 06. 2020 Springvale

EMILIJA MILKA MEDICA

r. 10. 05. 1931 Trnje pri Pivki
u. 1. 07. 2020 Wantirna

VINKO JAGER

r. 25. 01. 1931 Ljubljana
u. 22. 07. 2020 Geelong

JOŽEFA BLAŽIČ

r. 28. 04. 1935 Hotiza v Prekmurju
u. 24. 07. 2020 Greenvale

EMILIA JAKSETIČ

r. 17. 06. 1938 Zabiče pri Ilirski Bistrici
u. 27. 08. 2020 St. Albans

URŠULA DUBROVIČ

r. 2. 05. 1920 Šentjakob na Koroškem
u. 28. 08. 2020 Glen Waverley

MIRKO KOLAR

r. 1. 02. 1937 Slovenska Bistrica
u. 30. 08. 2020 Frankston

MARIJA MAJCEN

r. 20. 02. 1937 Pariz, Francija
u. 8. 09. 2020 Torquay

STANISLAV STANKO PETKOVŠEK

r. 7. 07. 1935 Rečica pri Bledu
u. 21. 09. 2020 Doncaster East

MARGARET VIDA SLUGA, roj. CETIN

r. 3. 01. 1934 Merše pri Kozini
u. 1. 10. 2020 Torquay

IVAN NINO SLUGA

r. 12. 06. 1936
u. 1. 11. 2020 Melbourne

SLOVENIJA**JOŽE PIŠORN**

r. 28. 12. 1936
u. 14. 08. 2018 Celje

P. FILIP FRANC RUPNIK

r. 8. 02. 1931 Breznica, župnija Žiri
u. 4. 02. 2020 Šempeter pri Gorici

BERT PRIBAC

r. 16. 01. 1933 Srgaši
u. 15. 05. 2020 Srgaši

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO**IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Slovenski informacijski urad Welfare Office Kew obvešča vse Slovence in prijatelje,
da je naša pisarna odprta vsako nedeljo od 11. do 12. ure,
razen druge nedelje v mesecu.

Pisarna je odprta tudi vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10. do 12. ure,
če se predhodno dogovorite po e-mailu ali na telefonski številki:
03 9795 8550 ali 03 9459 2163.

V naši pisarni lahko dobite nasvete in pomoč pri izpolnjevanju uradnih dokumentov
za slovensko pokojnino, zahteve za popravo krivic žrtvam vojnega nasilja, delnice,
oporoke, dedičnine in prodajo posestev v Sloveniji,
iskanju slovenske davčne številke in podobno.

Lahko nam pišete na e-mail naslov: slovwelfare@bigpond.com ali nam telefonirate na
številko 0409 478 635. Če telefonirate izven uradnih ur, nam lahko pustite sporočilo
na Voice mailu ali na SMS. Nekaj informacij in potrebne obrazce lahko dobite na naši
internetni strani: www.slovenianwelfare.org.au

Peter Mandelj OAM JP, predsednik

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanik: Jurij Rifelj; Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia

26 Akame Circuit O' MALLEY ACT 2606

**24 HOUR SERVICE
(03) 9373 7000**

816 Doncaster Road, Doncaster

www.tobinbrothers.com.au

*We employ over 230 caring,
highly trained and committed people,
including 12 direct descendants
of the founders.*

*We serve the community from
24 branch locations throughout
the Melbourne Metropolitan
area and Echuca.*

Hej pastirci

p. Krizostom Sekovanič

Hej, pastirci, z mano vsi,
tamle v hlevčku betlehemske zlata luč gori.

Joj, pastirci, kaj je to?
Kot podnevi razsvetljeno je nočoj nebo.

Aj, pastirci, tiho zdaj,
v jaslicah je Dete božje, sam blesteči raj.

Zraven jaslic čujeta
sveti Jožef in Marija, Dete molita.

Hoj, pastirci, vsi z menoij,
vsak naj nese dar pobožen v Betlehem s seboj.